

சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரையின்

பத்தினித் தெய்வம்

சீலப்பத்கார நாடகங்களும் வல்லுப்பாட்டுக்களும்

வெளியீடு

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம்

பத்தினித் தெய்வம்

சிலப்பதிகார நாடகங்களும், வில்லுப்பாட்டுகளும்

ஆசிரியர்

கலாபுஷணம், சைவப்பலவர்

சு.செல்லத்துரை

சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரையின்

ஆறாவதாண்டு நினைவுநூல்

03.07.2016

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள வெளியீடு

நூல் தரவு

தலைப்பு	-	பத்தினித் தெய்வம் (சிலப்பதிகார நாடகங்களும், வில்லுப்பாட்டுகளும்)
நூலாசிரியர்	-	கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை
முதலாம் பதிப்பு	-	03.07.2016
வெளியீடு	-	தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம் தெல்லிப்பழை
பதிப்பகம்	-	கீதா பப்ளிகேஷன் கொழும்பு - 13 தொ.பே.இல.0777350088
பக்கம்	-	104
விலை	-	200/=
ISBN	-	978-955-7973-02-9

சமர்ப்பணம்

என்னுள்ளே கலந்திருந்து
எனைழுதத் தூண்டுகின்ற
என்னினிய நன்மனைவி
சிவகாமி நினைவாக
ஆண்டுதோறும் படைக்கின்ற
நூல்களின் வரிசையிலே
ஆறாவ தாண்டின்று
பத்தினித் தெய்வமெனும்
நாடக நூலிதனைஎன்
பத்தினிக்கே சமர்ப்பித்தேன்

சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரை

1944-03-24 - 2010-07-03

சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரை தம்பதியினர்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. முன்னுரை	4
2. சமர்ப்பணம்	
3. வாழ்த்துரை	7
- பல்துறை வித்தகர் உடுவை தில்லைநடராசா	
4. அணிந்துரை	10
- கலாபூஷணம் நாடக கலாவித்தகர் கோகிலா மகேந்திரன்	
5. புலவர் செய்த நாடகத்தமிழ்	16
- காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின்	
6. சாத்துகவி	17
- பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேசுவரன் M.A. 'காப்பிய தாசன்'	
7. பத்தினித் தெய்வம்	
நாடகங்கள்	21 - 55
1. கோவலன் பிரிவு	23
2. கண்ணகி வழக்குரை	33
3. கற்புக்கனல்	45
4. பத்தினித் தெய்வம்	55
8. பத்தினித் தெய்வம்	
வில்லுப்பாட்டுக்கள்	65 - 100
1. கோவலன் பிரிவு	67
2. கண்ணகி வழக்குரை	76
3. கற்புக்கனல்	84
4. பத்தினித் தெய்வம்	93

முன்னுரை

— சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை
நூலாசிரியர்

என்னுள் இருந்து கலை இலக்கிய வாழ்வில் என்னை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் என் இனிய துணைவி சிவகாமசுந்தரியின் நினைவாக ஆண்டுக்கொரு நூல் படைத்து வெளியிடுவது வழக்கம். இது ஆறாவதாண்டு (03.07.2016) “பத்தினித் தெய்வம்” என்னும் இந்த நூல் வெளிவருகிறது.

கொழும்பு மகளிர் கல்லூரியினர் வழமைபோல நாடகவிழாவுக்கு நான்கு இலக்கிய நாடகம் கேட்டனர். இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தை நான்கு நாடகங்களாக எழுதிக் கொடுத்தேன். அவர்கள் பெற்று மகிழ்ந்தனர். அவையே பத்தினித் தெய்வமாக உருவாகின. இதற்கு எனக்கு உந்து சக்தியாக இருந்த நண்பர்கள், இவற்றை வில்லுப்பாட்டாகவும் எழுதினால் சிலப்பதிகாரம் இரு அரங்கக் கலை வடிவங்களாக மாணவ உலகுக்கு உதவும் என்றனர். அதுவே இது.

பாவடிகள் தேன்வடியப் பாடும் இளங்கோவடிகள் தந்த சிலப்பதிகாரம் என்னுளம் கொள்ளை கொண்ட பேரிலக்கியம். நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரமெனப் பாரதியாராற் போற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் தமிழில் எழுந்த முதற்காப்பியம், இது தமிழ் மண்ணில் மலர்ந்த முத்தமிழ்க் காப்பியம், குடிமகனையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட மக்கள் காப்பியம். தென்னகமாம் தமிழ் நாட்டில் கருக்கொண்டு வடபால் கங்கைக் கரைவரை விரிந்தகதை கூறும் காப்பியம். தமிழ் மண்ணில் மலர்ந்த, அத்தனை கலைகளையும் திட்ப நுட்பமாகக் காட்டும் காப்பியம்.

முத்தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் மூன்று மூன்றாக மலர்ந்து மணம்பரப்பி விரியும் தனித்துவமும் சிறப்பும் நயத்தற்குரியன.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழுக்கே உரிய சிறப்பான இக்காவியம் உருவாகக் கால்கோள் இட்டவர்கள் மூவர், அவர்கள் சேரன்செங்குட்டுவன், இளங்கோ, “புலவர் சாத்தனார் எனும் மூவர்.

இக்காப்பியத்தின் குறிக்கோள்கள் மூன்று, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாவதும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்தலும், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதும் என மூன்று.

நூலின் மங்கல வாழ்த்தில் இடம்பெற்ற இயற்கைக்கூறுகள் திங்களைப் போற்றுவதும், ஞாயிறு போற்றுவதும், மாமழை போற்றுவதும் என மூன்று.

திருமணவாழ்த்தில் காதலர் பிரியாமல், கவவுக்கை நெகிழாமல், தீதுறுக என மூன்று.

கதைநிகழ் நாட்கள் சோழநாடு, பாண்டி நாடு, சேர நாடு என மூன்று.

காப்பிய நாயகிகள் கண்ணகி, மாதவி, கோப்பெருந்தேவி என மூவர்.

கதையில் வரும் பெருஞ் சமயங்கள் சைவம், வைணவம், சமணம் என மூன்று.

காப்பியக் கதைகள் கூறும் காண்டங்கள் புகார்க்காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என மூன்று.

கதை சொல்லக் கையாண்ட மொழி நடைகள் உரைநடை, பாட்டு, செய்யுள் என மூன்று.

முத்தமிழ் காப்பியத்திற்குரிய உரையும், இசையும், ஆடலும் எனும் முத்திறக் கலைகளும் நூல்முழுவதும் விரவிவருவதும் தனிச்சிறப்பாகும். இவ்விதமாகச் சிலப்பதிகாரத்தை முப்பரிமாணமாக மலரவைத்த இளங்கோவடிகளைப் “பாவடிகள் தேன்வடியப்பாடும் இளங்கோவடிகள்” எனப் புலவர்கள் போற்றுதல் எத்தனை பொருத்தம்.

சிலப்பதிகாரம், செந்தமிழ் உரை நடையும், இசைப்பாடல்களும், செய்யுள்களும், வரிப்பாடல்களும், குரவைக் கூத்துகளும், பரதக்கலை நுணுக்கங்களும், இசைக்கருவிகளின் இசைக்கும் நுட்பங்களும், பதினொரு வகைக் கூத்துக்களும், ஒப்பனை ஆடை அலங்கார வண்ணங்களும் அரங்க அமைப்புக்களும், ஆற்றுகைக் கலை நுணுக்கங்களும் அமைந்த அருமையான அரங்கக் கலை இலக்கியக் களஞ்சியம்.

இந்த நூலில் இடம்பெறும் நான்கு நாடங்களிலும், நான்கு வில்லுப்பாட்டுக்களிலும் இவை எல்லாவற்றையும் காட்ட முடியாவிட்டாலும் முடிந்தவரை பலவற்றை இடம்பெறச் செய்துள்ளேன்.

இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள கதையழகை மட்டுமல்ல மொழி அழகையும் நாம் சுவைக்க வேண்டும்.

“முன்னோர் மொழி பொருளை அன்றிஅவர் மொழியும்

பொன்னேபோல் போற்றுதல் வேண்டும்”

எனும் இலக்கணத்துக்கமைய மாணவ சமுதாயத்துக்கு இவை பயன்பட வேண்டும் என்பதே இவ்வெளியீட்டின் இலக்கு ஆகும்.

இந்த நூல் உருவாக்கத்துக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகள் தந்து, அணிந்துரையும் தந்த நாடக கலாவித்தகர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கும்

இந்த நாடகங்களை எழுதுவதற்கு களம் அமைத்துத் தந்து வாழ்த்துரையும் தந்த பல்கலை வித்தகர் உடுவை தில்லை நடராசா அவர்களுக்கும்,

இந்த நாடகங்களை எழுதுவித்து அரங்காற்றுகை செய்த கொழும்பு - 7 மகளிர் கல்லூரியினர்க்கும்,

நாடக பாடல்களுக்கு இசையமைத்துத் தந்த சங்கீத பூஷணம் ஹம்சானந்தி தர்மபாலன் அவர்களுக்கும்,

தங்கள் செந்தமிழ் கவிதையில் சிந்தை நிறைவித்த கெழுதகை நண்பர்கள், காப்பியகோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுதின், காப்பியதாசன் ம.ந.கடம்பேசுவரன் அவர்களுக்கும், நாடக எழுத்துருவை கீர்செய்ய உதவிய தமிழ்ப் பட்டயக் கல்வியாளர் சி.இராசேந்திரா, சைவப்பலவர் சா.பொன்னுத்துரை ஆகியோருக்கும், வழமைப்போல நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த கீதா பப்ளிகேஷன் உரிமையாளர் வி.இராஜேந்திரம் அவர்களுக்கும் பலவகையில் உதவிய மற்றும் நண்பர்களுக்கும் இதய நன்றிகள்.

வாழ்த்துரை

— பல்துறைவித்தகர்
உருவை எஸ்தில்லைநடராஜா

இன்று தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு வடிவங்களில் தினமும் பல நூல்கள் வெளிவருகின்ற போதும் நாடக நூல்கள் வெளிவருவது பெரிதும் குறைவாகவே உள்ளது. நாடகம் மேடைகளில் வானொலி தொலைகாட்சி போன்றவற்றில் நடிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் பொதுவாக ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களைப் போல படிப்பதற்கும் ஏற்றதாகப் படைக்கப்படும்போது பயனாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

சிறுகதை கட்டுரை எழுதுவதை விட நாடகங்களை எழுதுவது சிரமமானதுதான். வெறும் உரையாடல் மட்டும் நாடகமாக அமைந்து விடாது.

நாடகக் காட்சி நிகழும் களம், களத்தில் தோன்றும் பாத்திரங்கள், பாத்திரங்களாக மாறுபவர்களின் குரல்வளம், நடிகர்களுக்கு பாத்திரங்களாக தம்மை மாற்றக்கூடிய நடிப்பாற்றல், களங்களை ரசிகர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிய வைக்கும் காட்சியமைப்பு, பொருத்தமான அரங்கப் பொருட்கள் (Productions) எல்லாம் அமைந்தால் தான் நாடகம் சிறந்ததாக அமையும். அதுவும் புதிதாக ஒரு நாடகத்தை எழுதித் தயாரிப்பதை விட பெரும்பாலானவர்களுக்கு நன்கு பழக்கமான கதையை நாடகமாகப் படைக்கும் போது அதிக அவதானம் தேவை. அந்த வகையில் இந்த நூலைப் பார்வையிடும்போது, இளங்கோ அடிகள் தந்த சிறப்புகள் நிறைந்த காப்பியமான சிலப்பதிகாரக் கதையை நான்கு சிறு நாடகங்களாக்குவதில் கலாபூஷணம் சைவப்பலவர் செல்லத்துரையின் முயற்சி திருவினையாக்கியுள்ளது.

1960களின் ஆரம்பத்தில் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை மண்டபத்தில், “ஈழகேசரி நா.பொன்னையா” நினைவாக மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளும் பேச்சுப்போட்டியில் மாணவனாக நான் கலந்து கொண்டபோது சைவப்பலவர் செல்லத்துரை, கவிஞர் அம்பி போன்றவர்கள், போட்டி நடைபெறாத நேரங்களில்

மண்டபத்திற்கு வெளியே இலக்கியம் மற்றும் நாடகம் தொடர்பாக உரையாடியதை உன்னிப்பாகக் கேட்ட நினைவுகள் இன்னும் என் மனப்பதிவுகளில் உள்ளது. பின்பு சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, திருமிகு செல்லத்துரை தயாரித்த இலங்கை கலைக் கழக முதற்பரிசுப் பெற்ற “ஆதவனே மன்னிப்பாய்” போன்ற நாடகங்கள் பற்றிய தகவல்களை பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்துள்ளேன். கடந்த சில வருடங்களாக கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் அவருடன் ஒன்றிணைந்து பணியாற்றவும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன.

பல்வேறு இனத்தவர், மதத்தவர் கல்வி பயிலும் கொழும்பு -7 மகளிர் கல்லூரியின் போதனா மொழிகள் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ், குறிப்பாக தமிழ் மொழியும் சைவசமயமும் பாதிக்கப்படாத வகையில் கல்லூரி நிர்வாகம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவதால், அங்கு நடைபெறும் பேச்சுப்போட்டி விவாதப்போட்டி மற்றும் நாடகப் போட்டி போன்றவற்றுக்கு பல வருடங்களாக தொடர்ந்து நடுவர்குழுவில் பணியாற்றியுள்ளேன்.

ஒருதடவை வேறு நாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட இறுவட்டு நாடகங்களை அப்படியே பிரதி பண்ணி மேடையேற்றியது எனக்கு அந்நியமாகத் தென்பட்டதால் எனது கருத்தை சொல்லியபோது, அதை அவர்களும் புரிந்து கொண்டதால் கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி மாணவிகளுக்கான நாடகப்பிரதியாக்கம் நெறியாள்கை உதவிக்காக சைவப்புலவர் செல்லத்துரையின் வழிகாட்டலை ஒழுங்கு செய்தேன்.

அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம் சகுந்தலை, தமயந்தி, கைகேயி, அருச்சுனன் எனும் நான்கு இலக்கிய நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து சிறப்பித்தார்.

திருமிகு செல்லத்துரையின் சேவையைத் தொடர்ந்து பெறும் கொழும்பு மகளிர் கல்லூரிக்கு மேலதிகமாக அவரின் நாடகங்களை ஏனையோரும் படித்தின்புறலாமென நினைத்ததுண்டு. ஆனால் அவருடன் அது பற்றிக் கதைத்ததில்லை. முன்பு அவர் எழுதிய நாடகங்கள் சில அவரது வாழ்க்கைத்துணையின் நினைவாக வெளியிடப்பெற்ற மலரொன்றில்

இடம்பெற்றிருந்தது. இப்போது மேலும் நான்கு நாடகங்களும், நான்கு வில்லுப்பாட்டுக்களும் நூல் வடிவம் பெற்று உங்கள் கரங்களில் கிடைத்திருக்கிறது.

நாடகங்கள் நான்கையும் படிக்கின்ற போது, சிறு சிறு குறுநாடகமாக இருப்பினும் கட்டுக்கோப்பு, நேர்த்திமற்றும் தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ளமையால் முழுமையான காப்பியத்தை படித்த திருப்தியை ஏற்படுத்துவதையும் அனுபவித்து இன்புற முடிகிறது.

இளந்தலைமுறையினரான பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் பலர் நாடக ஈடுபாடு கொள்ளத்தக்கதாக அதிக எண்ணிக்கையிலான பாத்திரங்கள், ஆடல்பாடலில் மாணவர்கள் குழுவாக இயங்கி திறமைகளைக் காட்ட சந்தர்ப்பம் வழங்கும் காட்சிகள்,

மாளிகை-வீதி-ஆடல்மேடை-இடைச் சேரி-பாண்டியன் கொலு-மலைச்சாரல்-அரண்மனை-கண்ணகி கோவில் எனப் பல்வேறு களங்கள் பற்றிய எண்ணங்களை மாணவர் மனங்களில் பதிய வைத்தல்-

அரங்கப் பொருட்களோடு தோற்றத் தக்கதாக - பூரண கும்பம் ஏந்தி வரல் - மலர் தூவி வாழ்த்தல் - முரசறைதல் முதலியவற்றோடு, சிலம்பு, செங்கோல், வெண் கொற்றக்குடை - ஏடு எழுத்தாணி ஆகிய பொருட்களையும் ஆயத்தம் செய்ய வேண்டிய குறிப்புகள்.

நாடகத்தினிடையே அக்கினி தேவன் தோன்றல் - தீ பற்றி எரிதல் - உறை நிலை போன்ற குறிப்புகளையும் சேர்த்து அவற்றுக்காக மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தல் என ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் நுணுக்கமாக நோக்கியுள்ளதும் பாராட்டும்படியாக உள்ளது.

சேர, சோழ, பாண்டிய மூன்று நாடுகளையும் தொட்டுச் செல்லும் காப்பியமான சிலப்பதிகார நாடக கதையை நகர்த்திச் செல்லும் பாணியோடு, சைவப்புலவர் பயன்படுத்திய அழகான தமிழும் சிலப்பதிகார நாடகங்களைப் படிக்கத் தூண்டுவதோடு, நாடகங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலையும் தூண்டுகிறது. நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

அணிந்துரை

— நாடக கலாவித்தகர், கலாபூஷணம்
திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்

சைவப்புலவர், கலாபூஷணம் சு.செல்லத்துரை அவர்கள் 'நெடிய' தேற்றம் கொண்டவர்.

“வந்து குவிந்து வரும் இளையவர்கள்
சிந்தை தெளிந்து திரு மனிதர் ஆம்படிக்காய்
ஆண்டாண்டு காலம் அரைக்கணமும் தாழாது
வேண்டும் பணிகள் எவையும் விரைந்தெடுக்க
நிற்கும் வலிமை நெடியது” என்று

மகாகவி கூறிய கூற்றுக்கு வரைவிலக்கணம் போல விளங்குபவர். மனிதர்களின் சிந்தையை தெளிவிப்பதற்காய் இந்த வயதிலும் அரைக்கணமும் விரயமாக்காது அவர் செய்யும் பணிகள் வியக்க வைப்பவை.

ஒரு மனிதருடைய சால்பு என்பது அவர் வாழ்க்கை பற்றிக் கொண்டிருக்கும் நோக்கையும், வாழும் முறைமைகளையும் அவை சமூகத்திற்குப் பயன்படுமாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே மதிப்பிடப்படும் என்று கொண்டால் இவர் சான்றோர் என்பதில் யாரும் எதிர்க்கருத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

ஒருவருடைய சிறப்பு என்பது அவருடைய தனிப்பட்ட ஆளுமையே. அதை உச்சத்திற்கு வளர்த்துச் சென்று, மனித முன்னேற்றத்துக்கு மேலும் பயன்படுமாறு வாழ்பவர் சுயதிறன் நிறைவுத் தேவை பூர்த்தியாக்கப்பட்ட மனிதர் என்று மாஸ்லோவின் தேவைக் கூம்பு வலியுறுத்தும். மற்றைய ஒவ்வொரு மனிதருடன் சேர்ந்தும், பிரிந்தும் தன் வாழ்வு எல்லைக்குரிய காலப்பகுதியில் தனக்கேயுரிய முறையில் சமூக விலங்காகிய மனிதர் வாழ்கின்றார். இயற்கை ஒரு தனிப்பட்ட காலத்திலே, ஒரு உயிரியிலோ, ஒரு குழுவிலோ அல்லது ஒரு இனத்திலோ விசேட அக்கறை காட்டிற்று என்று எம்மால் நிறுவ முடியாது. ஆனாலும் ஒரு தனி உயிரி அல்லது குழு அல்லது இனம் வரலாற்றில் ஏனைய உயிரிகளின் விசேட

கவனத்தைப் பெறுவது வியப்புக்குரிய விடயம் அல்லவா? ஆம். வியப்புக்குரிய மனிதர் இவர்.

வாழ்வின் ஒவ்வொரு அடியையும் அர்த்தத்தோடு நகர்த்தும் சைவப்புவலர் அவர்களின் வாழ்வில் உயிர்த்துவம் நிறைந்திருக்கும். எமது அயலூரவரான ஐயா அவர்களுடனான நீண்டகாலத் தொடர்பு எனக்கு உணர்த்தும் செய்தி,

நவில் தொறும் நூனயம் போலும்
பயில் தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு
என்பதுதான்,

தனது துணைவியாரின் நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு வருடந்தோறும் அருமையான நூல்களை வெளியிட்டு வரும் சைவப்புவலர் அவர்கள், இவ்வருடம் வெளியிடும் நாடக எழுத்துரு நூலுக்கு அணிந்துரை தருமாறு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அணிந்துரை என்பது, குறித்த இலக்கியத்துக்கு விளக்கம் தருவது, நயம் உரைப்பது, ரசிக்களை நூலை நோக்கி வழிப்படுத்துவது. நூலை வாசிக்கும்போது தனக்கு ஏற்படும் அநுபவத்தைக் கூறுவது. இலக்கியம் தோன்றிய கழலை ஆராய்வது, படைப்பாளியின் அருமையை ஆராய்வது எனப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். அணிந்துரை எழுதுவது, அதுவும் காத்திரமான படைப்பாளிகளின் நூலுக்கு எழுதுவது, சுலபமல்ல என்று தெரிந்தும் ஒத்துக்கொண்டேன்.

“அறமொன்றே தரும் மெய்யின்பமென்ற நல்லறிஞர் தம்மை அனுதினம் போற்றும்” இவர், இம்முறை இளங்கோவடிகளைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டார். பாட்டிடையிட்ட தொடர்நிலைச் செய்யுளாக எழுதப்பட்ட, சிலம்பு காரணமாக விளைந்த கதையாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அத்திபாரமாகக் கொண்டு நான்கு தனித்தனி நாடகங்களை எழுதியுள்ள போதிலும் அவை நான்கும் சேர்ந்து ஒரு தனி நாடகமாகவும் கொள்ளத்தக்க சிறப்பு அமைகிறது. முத்தமிழையும் உள்ளடக்கி, கோவலன் என்ற குடிமகனைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட குடிமக்கள் காப்பியத்தை நாடகமாக்கும்போது இயல், இசை, நடனம் எல்லாம் அமையும்படி எழுத்துரு அமைக்கப்பட்டிருப்பது, மேடையிலே அது சிறக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் தருகிறது.

கிரேக்க, உரோமத் தொல்சீர் அரங்குகளும், ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற உன்னத நாடகாசிரியர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆங்கில நாடகங்களும் மகிழ்நெறி, துன்பியல் என்று பிரித்து வகைப்படுத்தக்கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டவை. சிலப்பதிகாரம் மகிழ்நெறியும், துன்பியலும் இணைத்து எழுதப்பட்ட காவியம் இந்த நாடகங்களும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளன.

இளவரசுப் பட்டத்தைத் துறந்து, துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த இளங்கோ அடிகள் தன் அண்ணன் செங்குட்டுவனுடன் மலைவளம் காணச் சென்றபோது கண்ணகி பற்றிச் சீத்தலைச் சாத்தனார் மூலம் அறிந்தார். கண்ணகியின் மேலான கற்பொழுக்கமும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் நேர்மையும், அரசியல் நடுநிலைமையும் அவரை வெகுவாகக் கவர மூவேந்தர்க்கும் உரிய தமிழின் உயர் காவியமாகச் சிலப்பதிகாரத்தைப் புனைந்தார். கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டளவில் இயற்றப்பட்ட இக்காப்பியம் இருபது நூற்றாண்டு கழிந்த பிறகும், அது சுட்டும் பொருளுக்கும் அப்பால் எட்டிப் புதிதோர் இடத்தைத் தொட்டு மிக நல்ல கலைப்படப்பாக உயர்ந்து நிற்கிறது. அந்த அற்புதக் காவியத்தை மீண்டும் படிக்கத் தூண்டும் வகையிலும், அதன் செய்தியை மக்கள் மத்தியில் அழுத்திக் கொண்டு செல்லும் வகையிலும் இந்த நாடகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சூத்தும் இசையும் குலவு தமிழினிமைப் பாட்டும் நிறையப் பயின்ற இந்நாட்டில் இன்று கலைநிகழ்வுகள் அருகிவிட்டன. தொலைக்காட்சித் தொடருக்குள்ளே தம்மைத் தொலைத்து விட்ட எம்மவர்கள் நாடகம் என்ற ஆற்றுகைக் கலையை மறந்து விட்டார்கள். பலர் முன்னே ஒருவர், இருவர் அல்லது சிலர் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் ஏதோ ஒன்றைச் செய்து காட்டுவது, ஆற்றுவது அல்லது நிகழ்த்திக் காட்டுவது நாடகம் ஆகும். ஆற்றப்படும் கணத்தில் மட்டும் நம்முன்னே பிரசன்னமாக இருக்கும். அது, உலகத்தைக் கலை அழகுடன் மேடையில் எறிவது, பார்வையாளரின் மனதில் உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் விடயங்களை வெளிக்கொணர்வதில் நாடகம் காலம் காலமாகப் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறது. நல்ல நாடகங்கள் எழுதுவோருக்கும், நடிப்போருக்கும், பார்ப்போருக்கும் பெரும் உளச் சிகிச்சையாக அமைந்து அவர்களின் உளநலத்தை உயர்த்த வல்லது என்று நவீன உளவியல் சிகிச்சையாளர்கள்

கூறுகிறார்கள். விஞ்ஞான முறையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உளச் சிகிச்சைகள் 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது அவற்றில் நாடக சிகிச்சை முக்கியமான வெளிப்பாட்டுச் சிகிச்சை ஆயிற்று.

மனிதர்களின் ஆழ்மனப் பயங்களை விடுவிப்பதில் அரங்கு மிகப் பழைய காலந்தொட்டே செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளது. மகிழ்வூட்டக்கூடியதும், அறிவூட்டக் கூடியதுமான நாடகம் சமூகத்தின் பொதுப் பிரச்சினைகளைக் கருவாகக் கொண்டு சூழ்ந்த செய்திகளைத் தருமாயின் அது பலரை ஒரு நேரத்தில் குணப்படுத்தி உளநலம் தரும்.

இன்று எமது சமூகத்தில் உளநலம் மோசமாகக் குன்றியிருப்பதை இங்கு நடைபெறும் வீதி விபத்துக்கள், வாள்வெட்டுக்கள், கொள்ளைகள், கொலைகள், மதுபாவனைகள், போதைப் பொருள் பாவனை, தற்கொலை ஆகியவை தொடர்பான தகவல்கள் காட்டி நிற்கின்றன. இத்தருணத்தில் சமூக அநீதிக்கெதிரான சூழ்ந்த செய்திகளைத் தரும் இந்நாடக நூல் தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள வெளியீடாக வருகிறது.

05.09.1986 இல் தெல்லிப்பழையில் பிறந்த “கலை இலக்கியக் களம்” என்ற பெண் குழந்தை இன்று முப்பது வயதை அடையும் வீறுமிக்க இளமைப் பருவத்தில் இருக்கிறாள். அவள் இன்று பிரசவிக்கும் இந்த நாடகக் குழந்தை நீடித்த ஆயுளுடன் வாழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நூலில் கோவலன் பிரிவு, கண்ணகி வழக்குரை, கற்புக் கனல், பத்தினித் தெய்வம் ஆகிய நாலு நாடகங்கள் உள்ளன. கோவலனும் கண்ணகியும் மணமுடித்து ஆனந்தமாய் ஊர் கோலம் வரும் காட்சியுடன் முதல் நாடகம் ஆரம்பமாகிறது. கோவலன் மாளிகை, வீதி, ஆடல்மேடை, இடைச்சேரி, பாண்டியன் கொலு, மலைச்சாரல், செங்குட்டுவன் அரண்மனை, கண்ணகிக் கோயில் ஆகிய களங்களினூடாக நாலு நாடகங்களும் நகர்த்திச் செல்லப்படுகின்றன. எடுத்துரைநர், நடன மகளிர், முரசறைவோர் ஆகிய பாத்திரங்களை உருவாக்கி, ஆடலும் பாடலும் விரவி வர நவீன நாடக உருவம் மேடையில் வரும்படி ஆசிரியர் கவனித்துள்ளார். பாடசாலை மாணவரை மனதிலிருத்தி எழுதப்பட்டுள்ள இந்நாடகங்களில் மாதவி ஆடல், வரவேற்பு நடனம், ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்

குரவை என்று பல்வேறு வகைப்பட்ட நடன வகைகள் மேடையில் வரும். அவை நாடகத் தரத்தைப் பெருமளவு உயர்த்தி விடும்.

பழைய இலக்கியங்களை நாடகமாக்கும்போது மொழிச் செழுமை அமைய வேண்டும். அதுவும் கடினமான பணியே. இந்நூலில் வரும் மொழி அழகை, “வளநகர் பூம்புகாரில் வாழும் பெருவணிகன் மாநாயக்கன் குலமகள் மங்கையர் திலகம் அருந்ததி அனையாள் கண்ணகிக்கும்”, “தனிக் குடித்தனப் செய்ய வகுத்துக் கொடுத்த எழுநிலை மாடத்தின் இடைமாளிகையில் இன்பமாய் வாழ்கிறார்கள்” போன்ற பல வசனங்கள் சுட்டி நிற்கும்.

தமிழர் கலாசாரத்தின் பல அம்சங்களை மீண்டும் நினைவு படுத்தி அழுத்துகின்றன நாடகங்கள். “இந்திரவிழா நடைபெறும்போது மக்கள் எல்லாம் தத்தம் வீட்டு வாயில் தோறும் கோலம் போட்டு, பூரண கும்பம் வைத்து, வாழை, கமுகு, மகர தோரணம் நாட்டி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து, வீதியெல்லாம் அலங்கரித்து விழாக்கோலம் செய்யுங்கள்” என்று திருமாவளவன் அறிவிக்கிறான். வீட்டு வாயில்களில் கோலம் போடுவதும், பூரண கும்பம் வைப்பதும் ஏறத்தாழ இல்லாமல் போய்விட்ட இந்நாளில் எம்மை நின்று நிதானித்து திரும்பிப் பார்க்க வைப்பது இது. தொடர்மாடி வீடுகளில் கோலம் போடுவதும், கும்பம் வைப்பதும் எங்கே?

ஒரு நாட்டிலே பெரும் அனர்த்தம் நிகழும்போதும் பார்ப்பனர், அறவழி செல்வோர், பசுக்கள், பத்தினிப் பெண்கள், முதியோர், குழந்தைகள் ஆகியோர் காப்பாற்றப்படுவர் என்கிறது சிலப்பதிகாரம். எமது நாட்டின் அண்மைய கால அனர்த்தங்கள் மேற்சுட்டிய யாரையுமே விட்டு வைக்காத அநீதியை எண்ணி ஒருமுறை துடிக்கிறது மனம்.

கோவலனது இறப்புக்கு முன்னதாகக் கண்ணகி ஒரு கொடிய கனவு காண்கிறாள். அதனைத் தோழி தேவந்திக்குக் கூறுகிறாள். “மனதில் உள்ள கவலை கனவாக வந்திருக்கும்” என்கிறாள் தேவந்தி. இருபது நூற்றாண்டுக்கு முன் வாழ்ந்த தேவந்தி மிகச் சரியான விஞ்ஞான பூர்வமான பதிலைச் சொல்கிறாள். “வேஷக்ஸ்பியரின் யூலியர் சீசர் நாடகத்தில் சீசரின் மனைவி “கல்பேர்னியா”வும் சீசரின் இறப்புக்கு முன் கனவு காண்கிறாள். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்

மனைவி, “போகாதே போகாதே என் கணவா, பொல்லாத சொப்பனம் நானும் கண்டேன்” என்பாள். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தேவியும் கண்ணகி வழக்குரைக்க வருமுன் தீய கனவு காண்கிறாள். ஏன் எப்பொழுதுமே பெண்கள் கனவு காண்கிறார்கள்? ஆண்கள் இறந்து போகிறார்கள்?

அன்றும் சரி இன்றும் சரி பிரச்சினைகளில் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள் ஆண்கள். அதனால் வரும் நெருக்கீட்டுக்கு அதிகம் உட்படுகிறார்கள் பெண்கள். அருமந்த மனைவி கண்ணகியுடன் கோவலன் ஒழுங்காக வாழ்ந்திருந்தால் இந்தக் காவியமே எழுதியிருக்க முடியாது. இறுதியாக அவன் இறந்து போனான். கண்ணகி விதவைக் கோலத்தில் தெய்வமானாள்.

இன்று அறுபதாயிரம் விதவைகளைக் கொண்டிருக்கிறது வடக்கு, கிழக்கு. இந்த நாடகங்கள் “எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும்.

நல்லதோர் நெறியாளரின் கையில் இவை அற்புதமான மேடை நாடகங்களாக உருப்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தனது முப்பதாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் தருணத்தில் இந்த அருமையான நூல் வருவதையிட்டுக் கலை இலக்கியக் களம் பெருமை கொள்ளும்.

புலவர் செய்த நாடகத் தமிழ்

—காப்பியக்கோ

ஜின்னாவற் றொரிபுத்தீன்

சிலப்பதி காரத் தமிழ்ப்பெருங் காப்பியஞ்
சொல்கதையில்
நலம்பெற நான்கினை நாடக மாக்கி நமக்களித்தார்
கலைத்திற னோடே கதைக்கரு மாறாக்
கவனமொடு
கலைப்புல வர்தமிழ் கோவையர் செல்லத்
துரையவரே

கோவலன் தன்மனை கண்ணகித் தாயைக்
கரம்விடுத்திப்
போவது பற்றியாம் பைந்தமிழ் நாடகப்
பண்ணிலொன்று
யாவும் இழந்தது அவை ஏறி வழக்குரை
ஏற்பதுவும்
புவையர் போற்றும் படியமை நாடகப்
பொற்படியே

கற்புக் கனலெனக் கண்ணகி தன்னைக்
குலமுயர்த்திப்
பொற்புற வொன்றும் பதிவவர் செய்துளார்
பத்தியாய்க்
கொற்றமுற் றாளெனக் கூறுவ தாயும்
கலைபடைத்தார்
அற்புதம் ஆக்கம் அனைத்துமே மன்றலில்
ஆற்றுகைக்கே

சைவப் புலவர் – சு செல்லத் துரைசெய்
தமிழிதனைக்
கைவரப் பெற்ற கலைஞர்தம் மன்றில்
கொணருவரேல்
மைவிழிப் பெண்டிர்தம் மாண்பினைப் போற்றுமீம்
மானிலுமும்
சைவமும் தமிழும் துணையாய் ஒங்கும்
செகத்தினிலே.

சாத்துகவ்

— பண்டிதர் மருகடம்பேசுவரன் M.A

“காப்பியதாசன்”

1. நான்குநன் தலைப்பில் நாடகந் தருமெம்
நற்றமிழ் வாணர் செல்லத் துரையார்
நான்முறை தெரிந்த நுண்மதி யாலே
நுவன்ற செய்தி சொல்ல வுற்றேன்
தேனினு மினிய செந்தமிழ்க் காவியம்
சிலப்பதி காரம் செப்பிய கதையை
மானிடர் அறிய நாடக மாக்கி
மன்றிலே தந்தார் மகிழுறு மாறே!
2. ஐம்பெருங் காவிய அமைப்பில் சிலம்பே
ஐந்தி னும்மேலா யுவந்த முத்தமிழ்
செம்மைத் தமிழில் தேர்ந்த முறையில்
செந்தமிழ் நாட்டுச் செய்தியு முரைக்கும்
நம்மைப் பிணிக்கும் நடையி லமைத்தே
நலமுறச் செய்தார் இளங்கோ வடிகள்
இம்மைப் பயனை இதனாற் பெற்றோம்
இயலிசை நாடக மினிதுறு மாறே!
3. சொல்லினி லினிமை தமிழ்ச்சொல் என்றே
தொழுது வணங்கச் சிலம்பு சொல்லும்
கல்லினிற் செதுக்கிய வடிவ மொப்பக்
காலங் கடந்தும் கவினைக் காட்டும்
வெல்லுறு நாடகம் கோவலன் பிரிவு
கண்ணகி வழக்குரை கற்புக் கனலொடு
சொல்லுயர் பத்தினித் தெய்வம் என்னும்
சிலம்பிசை நாடகம் நான்கைத் தந்தார்.

4. கலையோ காமமோ தன்வய மிழந்து
 கலையரசி மாதவி கவினிற் றுய்த்து
 விலைகொண் டவளை வாங்கிய செயலால்
 வினையைத் தேடிய துரோகி யாகி
 தலைக்கோல் பட்டம் தாங்கிய அரங்கில்
 தன்சொத் தாக்கினன் கோவலன். கண்ணகி
 தலைவனை யிழந்து தனிமர மாகிக்
 கண்ணீர்க் கடலிற் கரையு மாறே
5. கோவலன் பிரிவு கொடுமை யென்றே
 கூறுதும் முதலாம் நாடக மாமே
 பாவலன் இளங்கோ பாடிய முறையில்
 பாங்கா யிசைத்தார் புலவர் துரையார்
 காவலன் மன்றில் கண்ணிய மாயிருந்த
 கோவலன் செய்த கொடுமை யுரைக்கும்
 நாவல னாகித்தாம் நற்றமிழ் தந்தார்
 நன்றென நாழும் நயக்கு மாறே!
6. கணவனே கண்கண்ட தெய்வமா யெண்ணி
 காலமுற்றும் வாழுங் கற்புடை மகளிர்
 கணவனை யன்றிக் காணார் மற்றோர்
 கடவுளை - நங்காய் - தேவநந்தி தோழீஇ
 என விளித் திந்திர விழாவினை ஏற்கா
 திருந்த வேளை, திகைப்புறுஞ் சொல்லால்
 கணவனே அழைத்தான் - கனவோ - நனவோ
 கற்பனையோ - இதுதுவென வியக்கு மாறே!

7. கற்புக் கனலே மூன்றாம் நாடகம்
 கனலேறு கண்ணளாய் காட்சி தந்தே
 பொற்புடைச் சிலம்புடன் போந்தாள் அரண்மனை
 பொறியெலாங் கலங்கிட வாயிலோனை விளித்தாள்
 அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
 இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே” என்று
 விரைவும் வெகுளியும் விளங்கிட வுரைத்தாள்
 விரைந்தான் வாயிலோன் விளக்கிடு மாறே!
8. வாயிலோன் கண்ணில் கண்ணகி வடிவம்
 வதைக்கும் பிடாரி காளி கொற்றவை
 ஆய வாறெல்லாம் ஆகித் தோன்ற
 அணுகித்தம் மன்னன் முன்னர் அச்சமுடன்
 வாயிலோன், வாழ்த்தும் வழிபாடும் செய்து
 வந்தவள் தம்மை யுரைத்துப் பின்னர்
 கோயில் வாயில் குறுகிய பெண்தான்
 கணவனிலாள் கடையகத்தா னென்னு மாறே!
9. என்றுரைக்க “அவளை ஈண்டுத் தருக”
 என்றே பணிக்க, கற்புக் கனலாள்
 கண்ணகியு மவன்பின் சென்றே யணுகினள்
 “நீர்வார் கண்கை என்முன் வந்தோய்
 யாரையோ நீ மடக்கொடி யோயே” என்னலும்
 எனப்பல பகன்று ஏமாப்புடன் உள்ளம்
 உணரப் பேசினள் வெல்லு மாறே!

10. அரங்கச் செல்நெறியில் ஆற்றுப் படுத்தி
 அறத்தால் வாழ்வு காணும் கருத்தாங்கி
 அரசாள் செல்வத்து நிரைதாள் மூவேந்தர்
 அரங்குவரும் நம்மக்கள் கதையை ஒம்பி
 புரைதீர் ஒழுக்கத்துள் கற்பொழுக்கக் கனதியாய்
 பத்தினித் தெய்வம் என்னும் பெயரில்
 துரையார் தம்மனை வாழ்வின் நினைவால்
 சிவகாம சுந்தரிக்கே தந்தார் வாழ்க.

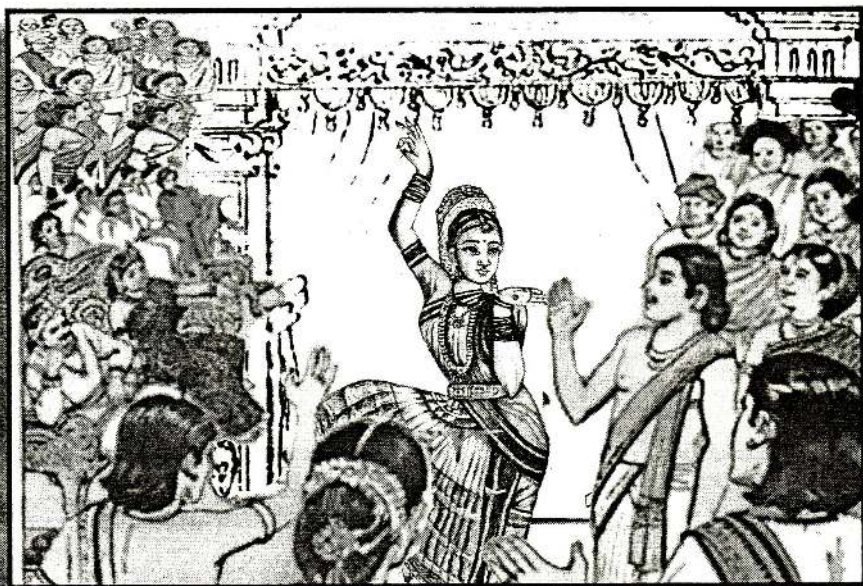
பத்தினித் தெய்வம்

சீலப்பதிகார நாடகங்கள்

1. கோவலன் பீரீவு
2. கண்ணகி வழுக்குரை
3. கற்பக கனல்
4. பத்தினித் தெய்வம்

சிலப்பதிகார நாடகம் 1

கோவலன் பீரடி

களம் 1 : கோவலனின் மாளிகை

எடுத்துச் சொல்லிகள் ஆண்	: வேட்டி, நஷனல், மடிப்புச் சால்வை
பெண்	: சாறி, கொண்டைப் பூமாலை, பொட்டு
	: மங்கல கோலத்தில் பூரணகம்பங்களுடன்
	பெண்கள் இருவர்
கோவலன்	: திருமணக் கோலம்
கண்ணகி	: திருமணக் கோலம்
ஆடல் மகளிர் ஆறுபேர்	: நடனக் கோலத்தில் பூத்தட்டுகளுடன்
தேவந்தி - கண்ணகியின் தோழி	: பாவாடை துண்டுத் தாவணி
மாதா - கோவலனின் தாய்	: நடுத்தர வயதுடைய பெண்

களம் 2 : வீதி

முரசறைவோர் இருவர்	: முரசுடன், கொடுக்குக் கட்டித்
	தலைப்பாகையுடன்

களம் 3 : நடன அரங்கேற்ற அரங்கு

ஆடல் ஆசான்	: வேட்டி, நஷனல், மடிப்புச் சால்வை
	கைத்தாளத்துடன் காதில் குண்டலங்கள்,
	பொட்டு, தலை கிறில்
மாதவி	: பரத நாட்டிய கோலத்தில்
மன்னன்	: சோழ அரசன்
அமைச்சர்	: கையில் தலைக் கோலுடன் மாலை,
	பொன்முடிச்சுடன்
கூனி	: வயதான பெண்
கோவலன்	: ஆடை அலங்காரத்துடன்

களம் 4 : கோவலன் மாளிகை

கண்ணகி	: சோகக் கோலம்
தேவந்தி (தோழி)	: பாவாடை, துண்டுத் தாவணி

(முக்கிய குறிப்புகள்: களமும் காட்சிகளும் ஒளிமூலம் (Light Effect) மாற்றப்பட வேண்டும்.

நாடகம் 1 – கோவலன் பிரிவு

களம்: கோவலன் மாளிகை

(பின்னணியில் மங்கல வாத்திய ஒலி கேட்கிறது. எடுத்துச் சொல்லிகள் இருவர் ஆணும் பெண்ணுமாய் வருகிறார்கள்.)

- ஆண்: காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கனவான்களே! மங்கல மங்கையர்களே, மற்றுமுள்ள அன்பர்களே! உங்களுக்குகோர் இனிய செய்தி!
- பெண்: வளநகர் பூம்புகாரில் வாழும் பெருவணிகர் மாநாயக்கன் குலமகள், மங்கையர்திலகம் அருந்ததி அனையாள் கண்ணகிக்கும்,
- ஆண்: பூம்புகாரில் மன்னர் போற்றும் செல்வச்சீமான் பெருவணிகர் மாசாத்துவான் மகன் மன்மதனோ எனும் வனப்புடைய ஆணழகன் கோவலனுக்கும்,
- பெண்: மாலையாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து நீலவிதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தற்கீழ்
- ஆண்: மாமுது பார்ப்பான் மறைவழிகாட்ட தீவலம் வந்து திருமணம் முடித்து
- பெண்: கொள்ளை அழகுடைய கோவலனும் கண்ணகியும் ஊர் கோலமாய் வரும் இன்பக் காட்சியைக் காண எல்லோரும் வாருங்கள், வாசமலர் தூவி வாழ்த்துங்கள்
- (பெண்கள் இருவர் பூரண கும்பம் ஏந்தி முன்னால் வர மற்றப் பெண்கள் மலர்தூவி வாழ்த்துப் பாடி ஆடி வருகிறார்கள்.)

இராகம்: ஷேர்சத்தொனி

தாளம்: ஆதி

ஆடல் மகளிர்: கோவலரே கண்ணகியே வாரீரோ – உங்கள் கோல எழில் நாம் காண வாரீரோ

மணமாலை மங்கல நாண் மஞ்சள் குங்குமம் பூண்டு
மன்மதனும் ரதியும் போல வாரீரோ
பூம்புகார் செய்தவத்தால் வந்துதித்த
புண்ணியரே வாழ்த்துகிறோம் வாரீரோ!

(மலர்தூவி வாழ்த்தி ஆடிய மங்கையர் விலக, இரு மங்கையர் ஆலத்தி எடுத்தல். துரித கதியில்)

பார்வதி பரமேஸ் வரன்போல வாழ்வீர்
 பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்வீர்
 மங்கலம் பொங்கவே மகிழ்வேடு வாழ்வீர்
 மனதார நெஞ்சார வாழ்த்தினோம் வாழ்க.
 காதலர் பிரியாமல் கவவுக்கை நெகிழாமல்
 தீதறவே பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்வீர்.

(எல்லோரும் போகக் கோவலனும் கண்ணகியும் தனிமைமயில்)

கோவலன்: பெருவணிகர் மாநாயக்கர் பெற்றளித்த மாமணியே
 யாதினும் இனிய என் கண்மணியே கண்ணகி
 இந்நாள் வரை நான் கனவிற் கண்ட காட்சியை
 இன்று நேரில் கண்ணாரக் கண்டேன்
 கற்பின் செல்வியே மணக்கோலத்தில்
 நீ எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறாய் தெரியுமா

கண்ணகி: என்னுள்ளத்தில் கொலுவிருக்கும் என் தெய்வமே
 அழியா அழகும் மாறா இளமையும் கொண்ட
 மன்மதன் போலல்லவா நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்

கோவலன்: எனக்கு உன்னை வாழ்த்திப் பாடவேண்டும் போலிருக்கிறது.

கண்ணகி: ம் பாடுங்கள்
 (கோவலன் பாடுதல்)

இராகம்: வசந்தா

தாளம்: திஸ்ரநடை

கோவலன்: மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
 காசறு விரையே கடும்பே தேனே
 அரும் பெறற்பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
 பெருங்குடி வணிகன் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவாமணியே என்கோ
 அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ
 யாழ் இடைப் பிறவா இசையே என்கோ
 தாழ்இருங் கூந்தல் தையால் உன்னை

- கண்ணகி: எனக்கு வெட்கமாயிருக்கு வாருங்கள்
(இருவரும் அணைத்தபடி உள்ளே போதல்)
- (ஒளிமங்கிக் காட்சி மாறுகிறது)
(கோவலனின் தாய் இருக்கத் தேவந்தி நின்று கதைக்கிறாள்)
- தேவந்தி: கோவலரைப் பெற்ற குலமாதா! தாயே உங்களை வணங்குகின்றேன்.
- மாதா: யார் கண்ணகியின் தோழி தேவந்தியா?, வா பெண்ணே. நான் உன்னைத்தான் சந்திக்க விரும்பினேன். தேவந்தி. என் மகன் கோவலனும் கண்ணகியும் மணம் முடித்து மாதங்கள் பல கழிந்து விட்டனவே. மகிழ்ச்சியாய் வாழ்கின்றார்களா.
- தேவந்தி: அவர்கள் மகிழ்ச்சிக்குக் குறைஏதும் இல்லையம்மா. நீங்கள் அவர்கள் தனிக்குடித்தனம் செய்ய வகுத்துக் கொடுத்த ஏழுநிலை மாடத்தின் இடை மாளிகையில் இன்பமாய் வாழ்கிறார்கள்.
- மாதா: இல்லறத்தோர் செய்யவேண்டிய அறவோர்க்களித்தலும், அந்தணர் ஓம்பலும், விருந்து புறந்தருதலும், பெருந்தன் வாழ்க்கையும் குறைவின்றி நடந்தால் அதுவே போதும். (கண்ணகியும் கோவலனும் வருதல்)
- இருவரும்: வணங்குகின்றோம் தாயே. எங்களை வாழ்த்துங்கள்.
- மாதா: இப்பொழுதுதான் உங்களைப் பற்றி தேவந்தியிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.
- கோவலன்: வீதியில் ஏதோ அறிவித்தல் கேட்கிறதே.
- மாதா: நீங்கள் போய்ப் பாருங்கள். நான் வருகின்றேன்.
(மாதா போதல்)

கோவலன்: அது என்ன என்று பார்ப்போம். வா கண்ணகி.
(இருவரும் முன்னே போதல்)

களம்: வீதி

முரசறைவோர் 1: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கலாரசிகர்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி! இன்று
மாலை எங்கள் மன்னர் முன்னிலையில் ஒரு அருமையான ஆடல்
அரங்கேற்றம் நடக்கிறது.

முரசறைவோர் 2: கணிகையர் குலத்துப் பெருந்தலைவி சித்திராபதியின் செல்வமகள்,
குலக்கொடி மாதவி ஏழு ஆண்டுகள் ஆடற்கலை பயின்று இன்று
பன்னிரண்டு ஆண்டுப் பருவத்தளாகி,

முரசறைவோர் 1: ஆடலும் பாடலும் அழகும் பொருந்திய
மாதவி என்னும் மங்கை நல்லாள்
வெற்றிக்கழல் அணிந்த மன்னர் முன்
ஆடல் அரங்கேற வருகின்றாள்.

முரசறைவோர் 2: எல்லோரும் வாருங்கள். ஆடற்கலையின் அழகினைக் கண்டு
களியுங்கள்.

(அவர்கள் போக, கோவலனும் கண்ணகியும் முன்னால் வருதல்)

கோவலன்: அன்பின் செல்வமே !அழகின் திருவுருவே!
இன்றைக்கோர் இன்பக்கலை விருந்து காத்திருக்கு
கண்ணகியே புறப்படு கண்டு களித்திருவோம்.

கண்ணகி: நான் எல்லாக் கலையழகும் உங்களிலே காண்கின்றேன்.
என் தெய்வம் உங்களில் இல்லாக் கலையழகையா அங்கே
காணவேண்டும். நான் வரவில்லை நீங்கள் வேண்டுமானால்....

கோவலன்: எதையும் மறுத்துரைக்காத மாணிக்கமே, நான் ஆடற்கலையின்
அரங்கேற்றம், கண்டுவருகிறேன். தேவந்தி! நான் வரும்வரை என்
கண்மணி கண்ணகியுடன் இருந்துகொள்.

களம்: அரங்கேற்ற மேடை

(ஆடல் ஆசான் அனைவரையும் வரவேற்கிறான் - கோவலன் வருதல்)

ஆசான்: கலைக்காவலர் கோவலரே வருக. உங்கள் வரவு நல்வர வாருக. இதோ மன்னரும் வருகிறார்.

(மன்னரையும் வரவேற்று இருவர்க்கும் இருக்கை கொடுத்து)

மன்னர் பெருமானே வருக! வளம் பெருகும் சோழ நாட்டின் கலை மரபின்படி, மன்னர் தந்த தலைக்கோலை நாட்டி, மாதவியின் ஆடல் அரங்கேற்றத்தைத் தொடக்கி வைக்குமாறு பணிந்து வேண்டுகின்றேன்.

மன்னன்: (தலைக்கோலைக் கையில் ஏந்தியபடி)
மாதவியின் ஆடல் ஆசானே, பாடல் ஆசானே, நூலறிபுலவரே, மத்தள வித்தகரே, வேயங்குழல் வேந்தரே, யாழிசை ஆசானே மற்றும் குயிலுவக் கலைஞர்களே, கலைக் காவலர் கோவலரே, ஆடல் அழகி மாதவி மடந்தையே, கலாரசிகர்களே எல்லோர்க்கும் வணக்கம்.

ஆடல் அழகி மாதவி எங்கள் சோழ மண்டலத்தின் பெருங்கலைப் பொக்கிசம். ஏழு ஆண்டுகள் ஆடற்கலை பயின்று பன்னிரண்டு ஆண்டுப் பருவத்திலே இன்று அரங்கேறுகிறாள். அவளுக்கு இன்னாள் பொன்னாள் ஆகுக. இதோ தலைக்கோல் நாட்டுகிறேன். தொடங்கட்டும் ஆடல்.

(வாத்தியங்கள் இசைக்க ஆடல் நடக்கிறது)

(பரதநாட்டியம் ஆடவல்ல ஒரு பிள்ளை பக்குவமாய் ஆடவேண்டும். ஆடல் முடிய)

ஆசான்: இப்பொழுது மன்னர் பெருமானை எங்கள் ஆடல் அழகி மாதவிக்குத் தலைக்கோல் வழங்கிப் பரிசுதர வருமாறு பணிந்து வேண்டுகின்றோம்.

மன்னன்: பெருமக்களே! மாதவிப் பூங்கொடியாள் கூத்து முறைமைகள் அத்தனையையும் அற்புதமாக ஆடினாள். பொன்னால் வடிவமைத்த ஒரு பூங்கொடி பெண்ணுருவில் வந்து ஆடியதோ எனக் கண்டவர் உள்ளங் கொள்ளை கொள்ளும்படி ஆடினாள். எங்கள் சோழ வளநாட்டுக் கலைமரபின்படி இதோ மாதவிக்குத் தலைக்கோல் பட்டமும், பச்சைமாலையும் 1008 களஞ்சு பொன்னும் பரிசாக அளிக்கிறேன்.

(மாதவி மன்னனைப் பணிந்து வாங்குகிறாள்.)

(மன்னர் வெளியேறல் ஆடல் ஆசான் வருகிறார்.)

ஆசான்: எங்கள் நாட்டுக் கணிகையர் குலவழக்கப்படி இப்போது கூனிவந்து மாலைக்கு விலை பேசுவாள்.

கூனி: எங்கள் குலக்கொடி மாதவியின் ஆடல் காணவந்த செல்வச் சீமான்களே! ஆயிரத்தெட்டுக் கழஞ்சு பத்தரைமாத்துப் பொன் மதிப்புடைய இம்மாலையை விலைகொடுத்து வாங்குபவருக்கு மாதவிப் பெண்ணும் அவளின் ஆடற்கலையும் சொந்தமாகும். இதோ....

முதல்முறை 1008 கழஞ்சு இரண்டாம் முறை 1008 கழஞ்சு..... மூன்றாம் முறை.....

கோவலன்: நான் வாங்குகிறேன் - இதோ 1008 கழஞ்சு பொன்.
(கொடுத்து வாங்குகிறான்)

கூனி: இதோ கோவலனுக்கே மாதவிப் பூங்கொடியாளும் அவள் ஆடற்கலையும் சொந்தமாகும். இப்போது கோவலன் இந்த மாலையைச் சூட்டி மாதவியைக் கைப்பிடிப்பான்.
(கோவலன் மாதவிக்கு மாலையூட்டுகிறான்.)

(சபை கலைகிறது, கோவலன் மாதவியை அணைத்தபடி)

இராகம்: சங்கராபரணம்
 கோவலன்: எண்ணும் எழுத்தும் இயல் ஐந்தும் பண்நான்கும்
 பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்றும் – மண்ணின்மேல்
 பூம்புகார்ப் பொற்றொடியே அற்புதமாய் ஆடினாய்
 மாதவிப் பெண்ணே! உன்னைப் பெற்ற நான் அதிட்டக்காரன்
 உன் ஆடற்கலையின் அருமை பெருமைகளைக்
 காலமெல்லாம் காவியங்கள் பேசும், நானும்
 காலமெல்லாம் உன்னோடு களித்திருப்பேன்.

மாதவி: உங்களைக் கணவராகப் பெற்ற நான் பெரிய பாக்கியசாலி
 வாருங்கள் என்னோடு.
 (இருவரும் அணைத்தப்படி போதல்)

களம்: கண்ணகி மாளிகை

(தேவந்தி ஓடி வருதல்)

தேவந்தி: அம்மா கண்ணகி இங்கே ஓடிவாருங்கள்

கண்ணகி: என்ன தேவந்தி, என் தெய்வம் கோவலன் வந்துவிட்டாரா?

தேவந்தி: ஐயையோ, அந்தக் கொடுமையை என்னென்பேன். கோவலர் அந்த
 ஆடற்கணிகை மாதவியுடன் போய்விட்டார் அம்மா.

கண்ணகி: (அணிகலன்களைக் கழற்றி எறிந்து கொண்டு)
 கடவுளே எனக்குக் கிடைத்த தெய்வத்திருமகனை ஏன்
 தட்டிப்பறித்தாய். உலகோர் அறிய மங்கல நான் பூட்டி என்னை
 மனையாளாக வரித்துக் கொண்ட என் கணவன் என்னை விட்டு
 இன்னொருத்தியுடன் போவதா. என்னால் நம்ப முடியவில்லையே.
 நான் என்ன பிழைசெய்தேன். கண்ணகி நீ என் கண்மணி என்று
 அடிக்கடி வாயார நலம் பாராட்டிய என் கண்அனையை கணவனை
 நான் இழப்பதா.

இந்த அணிகலன்கள் எல்லாம் இனி எனக்கு எதற்கு. காப்பெதற்கு, முத்துமாலை எதற்கு, மலர்மாலை எதற்கு, பூவெதற்கு. இந்த அழகெல்லாம் எதற்கு. என்னிடம் என்ன குறைகண்டார். நான் என்ன குறைவிட்டேன். அவரிடம் என்னையே ஒப்படைத்தேனே. என் அழகை வாயார மனமார எந்நேரமும் பாராட்டிக் களித்த என் கணவன் என்னைப் பிரிவதா. இது விதியின் பிழையா. தெய்வத்தின் தண்டனையா. ஐயகோ இனி என் செய்வேன்.

(கண்ணகி மயங்கி விழுகிறாள்)
(பின்னணியில் பாடல் ஒலிக்கிறது)

இராகம்: சிவரஞ்சனி
குலமகளின் மனக்கோயில் குடியிருந்த தெய்வம் இன்று
விலை மகளின் வீட்டினிலே வீழ்ந்து கிடக்கிறதே.
குலமகள் கோயில் இங்கு குடிபோய் இருண்டதுவே
திரும்பி வருமோ தெய்வம் விதியே நீ சொல்வாயோ.

வணக்கம்.

சிலப்பதிகார நாடகம் 2

கண்ணிக் கழக்குரை

களம் 1 : வீதி

முரசறைவோர் இருவர் : முரசறைந்து அறிவித்தல்

களம் 2 : கோவலன் மாளிகை

கண்ணகி : சோகமான கோலம்

தோழி தேவந்தி : பாவாடை தாவணி

கோவலன் : சோகமான கோலம்

களம் 3 : வீதி

வழிப்போக்கர்கள் இருவர்

கண்ணகி

கோவலன்

கவுந்தி அடிகள் : காவி உடுத்த துறவி

களம் 4 : இடைச்சேரி

கவுந்தி அடிகள்

மாதரி - இடைக்குல மூதாட்டி

இடைக்குலப் பெண்கள் இருவர்

கோவலன்

கண்ணகி

ஆய்ச்சியர் - இடைக்குலப் பெண்கள் 6 பேர்

களம் 5 : பாண்டியன் கொலு

பாண்டியன் : முடி, குடை, செங்கோலுடன் கொலுவிருத்தல்

பாண்டிமாதேவி : அரசிக்குரிய கோலம்

சேவகன் : கையில் ஈட்டியுடன்

கண்ணகி : கூந்தல் கலைந்து கையில் சிலம்புடன்

நாடகம் 2 – கண்ணகி வழக்குரை

களம் 1: வீதி

(முரசறைவோர் முரசறைந்து அறிவித்தல்)

முரசு 1: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கனவான்களே! பொதுமக்களே, எல்லார்க்கும் இனியதோர் அறிவித்தல்.

முரசு 2: சோழவள நாட்டின் மன்னாதி மன்னன் திருமாவளவனின் மகத்தான அறிவித்தல் ஒன்று. இன்றுமுதல் சித்திரைப் பூரணநாள் வரை காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரவிழா நடைபெற உளது.

முரசு 1: பன்னாட்டு மக்களும், வானுலகத்துத் தேவகணங்களும் இந்திர விழாக்காண இங்கு வருவர்.

முரசு 2: எல்லோரும் தத்தம் வீட்டு வாயில் தோறும் கோலம் போட்டு பூரண கும்பம் வைத்து வாயை, கழுது, மகர தோரணம் கட்டி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து வீதியெல்லாம் அலங்கரித்து விழாக்கோலம் செய்யுங்கள். இது அரசு கட்டளை.

களம் 2: கோவலன் மாளிகை

(கண்ணகி சோகமாக இருக்கிறாள்)

தேவநதி: கண்ணகித் தேவி! இதென்ன கோலம் அம்மா. இந்திர விழாக்காலத்தில் எல்லாப் பெண்களும் பூவும் பொட்டுமாய் மங்கல மங்கையர்களாய் வீதிதோறும் வலம் வருகிறார்கள். நீங்கள் இந்தக் கோலத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கச் சகிக்க முடியவில்லையே.

கண்ணகி: என் கணவர் தான் என்னைவிட்டு அந்த ஆடல் மாது மாதவிபிடம் போய்விட்டாரே. கணவனைப் பிரிந்த எனக்குப் பொட்டென்ன பூவென்ன. எனக்கும் இந்திர விழாவா. தோழி நான் ஒரு கொடிய கனவு கண்டேன். அவர் திரும்பி வருவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை.

தேவநதி: கண்ணகி மனதில் உள்ள கவலை கனவாக வந்திருக்கும். எந்தத் துன்பத்தையும் தெய்வ வழிபாட்டால் தடுத்திடலாம். இதோ முல்லைப்பூவும் நெல்லும் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். எழுந்துவா.

புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடித் தேவ கோட்டம் போய்ப் பூசசெய்து வழிபடுவோம். உன் கணவரைத் தெய்வம் கொண்டுவந்து தரும். எழுந்துவா.

கண்ணகி: தேவந்தி, என் இனிய தோழியே, நீ என்ன சொன்னாலும் சம்மதியேன். எனக்குத் தெய்வமும் புண்ணிய தீர்த்தமும் எல்லாம் என் கணவர் கோவலர்தான். அவரையன்றி நான் வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்கேன். என்னை நீ வற்புறுத்தாதே.

யாரோ கண்ணகி என்று கூப்பிடும் சத்தம் கேட்கிறது. யார் என்று பார்.

தேவந்தி: (வெளியே போய் வந்து)
கண்ணகி உன் தெய்வம் வந்துவிட்டது. வந்து பார்.

கண்ணகி: (கோவலன் அழகிழந்து வருகிறான்)
இதென்ன அதிசயம்....
என் தெய்வமே இதென்ன கோலம் - வாருங்கள்.

கோவலன்: கண்ணகி உன் மலர் போன்ற முகத்தை வாடச் செய்தவன் நான். உன்னை இலை உதிர்ந்த மரம் போலாக்கி விட்டேனே. நான் பாவி. வஞ்சகமும் பொய்யும் நிறைந்த அந்த மாதவியிடம் மயங்கி, நற்குடிப் பிறந்த குலமகளே நம் பெரியோர் தேடி வைத்த மலைபோன்ற செல்வம் எல்லாவற்றையும் தொலைத்து விட்டு வறியவனாக வெறுங்கையுடன் வந்து நிற்கின்றேனே. இது எனக்குச் சொல்லொணா அவமானமாக இருக்கிறதே. எப்படி உலகினர் முன் செல்வேன்.

கண்ணகி: நாதா என் தெய்வமே நீங்கள் திரும்பி வந்தீர்களே, அதுவே எனக்குப் போதும்.

கோவலன்: இனி என்ன செய்வேன். எப்படி வாழ்வேன்.

கண்ணகி: எல்லா அணியும் இழந்தாலும் இதோ என் காற்சிலம்பு இருக்கிறது. இதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதைக் கொண்டு வாழ்வை ஆரம்பிக்கலாம்.

கோவலன்: எனனுயிரே கண்ணகி, நீ தெய்வம்போல் எனக்குக் கிடைத்தாய். உன் காற்சிலம்பையே என் கைப் பொருளாகக் கொண்டு இதுவரை இழந்த எல்லாவற்றையும் மீட்கத் துணிந்துவிட்டேன். பொற்கொல்லர் நிறைந்து வாழும் பாண்டி நாட்டின் மதுரை நகர் செல்ல நினைக்கிறேன். அங்கு அதிக விலைக்கு விற்கலாம். நீயும் என்னுடன் வா. பிறர் காணா வண்ணம் இரவோடிரவாகப் பூம்புகார் விட்டு மதுரைக்குச் சென்று விடுவோம்.
(இருவரும் போதல்)

களம் 3: வீதி

(இருவரும் போதலைக் கண்ட வழிப்போக்கர் இருவர் தம்முள் கதைத்தல்)

ஒருவன்: அண்ணே அதோ இந்த இருட்டு வேளையில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் செல்கின்றார்களே. இந்த நேரத்தில் இது யாராய் இருக்கும்.

மற்றையவன்: நன்றாகப் பார். யாரென்று அறிந்தால் உனக்கு வியப்பாய் இருக்கும்.

ஒருவன்: ஆமாம். கோவலனும் கண்ணகியும் போலிருக்கிறது. இதை நம்பமுடியவில்லை.

மற்றையவன்: நம்ப முடியாதுதான். விதியின் விளையாட்டை நம்பாமலும் விட முடியாதே.

ஒருவன்: என்ன நடந்தது. கோவலன் கண்ணகியை பிரிந்து அந்த ஆடல் அழகி மாதவியுடன் அல்லவா வாழ்ந்தான். இப்போ....

மற்றையவன்: ஆடல் அழகியுடன் தான் வாழ்ந்தான். இந்திரவிழாவுக்குப் போய் அங்கும் அவளின் ஆடலைக் கண்டு மகிழ்ந்து, விளையாட்டாகப் பாடிய பாட்டொன்று வினையாக, மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து போய்விட்டான்.

ஒருவன்: அப்போ இங்கு எப்படி?

மற்றையவன்: தம்பி தோணி போகும் துறைமுகம் நிற்கும் என்பார்களே. வேறெங்கு போவது. கைப்பொருள் எல்லாம் இழந்து தன்னந்தனியனாய் கண்ணகியிடமே வந்தான். மற்றவர்கள் அறிய முன்னே நாட்டை விட்டே போய்விடலாம் என்று போகிறான் போலிருக்கிறது.

ஒருவன்: பாவம் அந்தக் கண்ணகி திரும்பவும் இவனை நம்பிப் போகின்றாளே. என்ன நடக்குமோ ஏதோ.....

மற்றையவன்: நடப்பதுதானே நடக்கும். நாமெல்லாம் விதியின் கைப்பொம்மைகள் என்பதறியாயோ?

(அவர்கள் போகக் கோவலனும் கண்ணகியும் களத்தில்)

கண்ணகி: கால்கள் வலிக்கின்றனவே.

கோவலன்: கண்ணே கண்ணகி நிலத்தில் பட்டறியாத உன் பஞ்சினும் மெல்லிய பாதங்கள் இந்த இரவில் கல்லிலும் முள்ளிலும் பட்டு நடக்க வலிக்காதோ. நான் பாவி, பஞ்சனை மெத்தையில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டிய என் செல்வத்தை இப்படிக் கல்லிலும் முள்ளிலும் நடக்க வைத்தேனே. நான் பாவி.

(வழியிலே கவுந்தி அடிகள் வருதல்)

கவுந்தி: பிள்ளைகளே! யார் நீங்கள். உங்களைப் பார்க்க வசதியான இடத்துப் பிள்ளைகள் போல் தெரிகிறதே. இந்த இராவேளையில் தன்னந்தனியாக இருவரும் வருகிறீர்களே. இது பாதுகாப்பற்ற பாதையல்லவா. கல்லும் முள்ளும் மட்டுமல்லக் கள்ளர் காடும் வழிப்பறி செய்யுமிடம். அஞ்சாதீர்கள். நான் வழித்துணையாக வருவேன். நீங்கள் யாரென்பதை விரும்பினால் சொல்லுங்கள்.

கோவலன்: நான் காவிரிப்பூம்பட்டினப் பெருவணிகர் மாசாத்துவான் மகன் கோவலன். இவள் அவ்வூர் பெருவணிகர் மாநாயக்கன் மகள் கண்ணகி. நான் ஆடல் அழகி மாதவியில் மயங்கி என் கண்ணகியைப் பிரிந்து கைப்பொருள் எல்லாம் இழந்து கண்ணகியின் சிலம்பை விற்று மீண்டும் வணிகம் தொடங்கவென மதுரைநகர் செல்கின்றோம்.

கவுந்தி: எல்லாம் வினைப் பயனின்படியே நடக்கும். நாம் விதியின் கருவிகள் தானே. பக்கத்தில் உள்ள இடையசேரியில் மாதிரியென்னும் மூதாட்டி இருக்கிறாள். அவளிடம் உங்களை அடைக்கலமாக்கி விட்டுச் செல்கின்றேன். அஞ்சாதீர்.

களம் 4: இடைச்சேரி

(மாதிரி வருதல்)

(மாடுகள் கத்தும் சத்தம் கேட்கிறது)

மாதிரி: கவுந்தி அடிகளே வணங்குகின்றேன். இவர்கள் யாரோ வெளிநாட்டினர் போலிருக்கிறதே.

கவுந்தி: ஆமாம் மாதிரி. இவர்கள் சோழ நாட்டுப் பெருவணிகர் பிள்ளைகள். விதிவசத்தால் செல்வமிழந்து மீண்டும் காற்சிலம்பை விற்றுத் தொழில் தொடங்குவதற்கு மதுரை மாநகர் செல்கிறார்கள். இன்று உங்கள் விருந்தினராகத் தங்கி இருக்க உதவவேண்டும். இவர் கோவலன், இவள் இவன் மனைவி கண்ணகி.

மாதிரி: மிகவும் மகிழ்ச்சி பிள்ளைகளே! என்னுடன் வாருங்கள். என் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு வேண்டும் வசதியெல்லாம் செய்து தருவர்.

(மக்களைக் கூப்பிட அவர்கள் வருதல்)

மக்களே இங்கு வாருங்கள். இவர்கள் இருவரும் எங்கள் விருந்தினர்கள். களையாற்றிப் பசியாற்றி வேண்டும் உதவிகளைச் செய்யுங்கள்.

(மறுநாள் காலை)

(ஒளி மறைந்து படிப்படியாக ஒளிவருதல்.

பூபாள ராகம் ஒலிக்கிறது.

மாடுகள் கத்துகின்றன.)

கோவலன்: என் கண் அனைய கண்ணகிப் பெண்ணே, எனக்கு விடைகொடு. நான் மதுரை நகர் சென்று சிலம்பு விற்று வருவேன். அதுவரை இந்த ஆய்ச்சியர்குலப் பெண்களுடனே ஆயர் சேரியைப் பார்த்து மகிழ்ந்திரு.

(கண்ணகி கோவலன் காலில் விழுந்து தொட்டு வணங்கி விடை கொடுத்து அவன் போன திசையையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றல்)

மாதிரி: கண்ணகி நீ கலங்காதே. உன் கணவன் சிலம்பு விற்று வந்திருவான். (ஏனைய ஆய்ச்சியர் ஓடி வந்து)

ஆய்ச்சி: மாதிரித்தாயே, தீச்சகுனங்கள் தெரிகின்றனவே. கன்றுகள் பால் குடிக்கவில்லை, பசுக்கள் இரை மீட்கவில்லை, காளையுள் கண்களில் நீர் வடிகின்றதே. உறையிட்டு வைத்த பாலும் உறையவில்லையே. தாயே துன்பக் குறிகள் தெரிகின்றனவே.

மாதிரி: எந்தத் துன்பம் வந்தாலும் கண்ணன் காப்பான். எல்லாப் பெண்களையும் அழையுங்கள். ஆய்ச்சியர் குரவை ஆடிக் கண்ணனை வணங்குவோம்.

(ஆய்ச்சியர் எல்லோரும் குரவை ஆடுதல்)

இராகம்: கம்பீரநாட்டை தாளம்: கண்டசாபு
குரவை: கோவா மலை ஆரம் கோத்தகடல் ஆரம்
தேவர்கோன் பூணாரம் தென்னவர் கோன் மாற்பினிலே
தேவர் கோன் பூணாரம் பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுலம் மேய்த்துக் குருத்தொசித்தான் என்பரால்

பெரியவனை மாயவனைப் பேருலகம் எல்லாம்
விரிகமல உந்திஉடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியும் கையும் திருவாயும் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண் என்ன கண்ணே
கண் இமைத்துக் காண்பார்தம் கண் என்ன கண்ணே

(மாதிரி ஓடிவந்து)

மாதிரி: ஐயகோ, ஐயகோ என் சொல்வேன் பிள்ளைகளே
பொல்லாத செய்தி ஒன்று கொல்லாமற் கொல்கிறதே
எப்படி வாய்விட்டுச் சொல்லுவேன் என் மக்களே

கண்ணகி: என் மனம் பதறுகிறது. என் கணவருக்குத்தான் ஏதொ நடந்துவிட்டதோ, ஐயகோ அம்மா மாதிரித் தாயே சொல்லுங்கள் அம்மா சொல்லுங்கள்.

மாதிரி: ஆமாம் கண்ணகி ஐயகோ நடக்கக் கூடாது நடந்து விட்டதே.

கண்ணகி: என்ன நடந்தது, என் உயிரினும் மேலான கணவருக்கு என்ன நடந்தது தாயே. சொல் தாயே.

மாதிரி: கண்ணகி! உன் கணவன் சிலம்பு விற்கச் சென்ற இடத்தில் அவன் அரசியின் சிலம்பைக் களவெடுத்தான் என்று சொல்லி....

கண்ணகி: சொல்லி....

மாதிரி: எப்படிச் சொல்வேன்..... கோவலன் தலைவெட்டப்பட்டானாம். ஐயகோ.....

கண்ணகி: என் கணவன் கள்வனோ காய்கதிர்ச் செல்வனே என் கணவன் கள்வனோ? என் சிலம்பை விற்கச் சென்ற என் கணவர் கள்வனென்று கொல்லப்பட்டாரோ, தெய்வமே இது என்ன கொடுமை....

(ஆவேசம் கொண்டவளாய்)

இதோ இப்பொழுதே மன்னனிடம் செல்வேன். என் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதை நிரூபித்ததன்றி உறங்கேன். ஆயற்குலத்தைக் காக்கும் கண்ணன் ஆனை. இது சத்தியம். என் காற்சிலம்புடன் போவேன்.....

களம் 5: பாண்டியன் கொலு

(பாண்டியன் கொலுவில் இருக்கக் கோப்பெருந்தேவி தோழியருடன் வருதல்)

சேவகன்: வாழி எம் கொள்கை வேந்தே வாழி. தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி, செழிய வாழி, தென்னவ வாழி.

கோப்பெருந்தேவி கொலுவுக்கு வருகிறார்.

(அரசி தாதியர் புடைசூழக் கொலுவுக்கு வந்து அமர்தல்)

பாண்டியன்: கோப்பெருந்தேவி! என்றும் மலர்ந்த முகத்துடன் இருக்கும் உங்கள் முகம் இன்று வாடியிருக்கக் காரணம் என்னவோ.

தேவி: மன்னவ வணங்குகின்றேன். இன்றொரு கொடிய கனவு கண்டேன். அதனால் மனம் வருந்துகின்றது.

- பாண்டியன்: என்ன கனவா, கனவுக்கா இவ்வளவு கலங்குகின்றீர்கள்.
- தேவி: கனவென்றால் சாமானிய கனவல்ல எங்கள் வாழ்வையே அழிக்கும் கனவு அது.
- பாண்டியன்: தேவி! எட்டுத் திசையும் வெற்றி முரசு கொட்டிச் செங்கோல் தவறாது ஆட்சிபுரிகின்ற இந்தப் பாண்டியன் வாழ்விலா கேடு. அது என்னை எட்டியும் பார்க்க முடியாது. நீ அஞ்சாதே. கண்ட கனவைச் சொல்லு.
- தேவி: மன்னா கொற்றவாயில் மணியின் நடுகா நடுங்க என் உள்ளமும் நடுங்கியது. இரவிலே வானத்தில் வானவில் தோன்றியது. பகற்பொழுதில் வான் நட்சத்திரங்கள் எரிந்து விழுந்தன. எட்டுத்திசைகளும் அதிர்ந்தன. செங்கோலும் வெண்குடையும் செறி நிலத்தில் வீழ்ந்தன. இந்தக் கொடுமையை எப்படிச் செல்வேன் வேந்தே.
- பாண்டியன்: கலங்காதே தேவி, இவையெல்லாம் நிஜம் அல்லவே. கனவுதானே.
(வாயிலில்)
(கண்ணகி கூந்தல் கலையப் புழுதி படிந்த உடலுடன் கண்ணீர் வார ஒரு கையில் சிலம்போடு சீற்றத்துடன் நிற்கிறாள்)
- கண்ணகி: வாயிலோயே! வாயிலோயே! நல்லறம் அற்றுப்போன, நீதி தவறிய கொடுங்கோல் மன்னன் பாண்டியனின் வாயிற்காவலனே, இணை அரிச் சிலம்பொன்று ஏந்திய கையள், கணவனை இழந்தவள் கடையகத்தாள் என்று உன் கொற்றவனுக்குச் சொல்.
(காவலன் போக அவளும் போகிறாள்)
- பாண்டியன்: மெய்யிற் பொடியும், விரிந்த கருங்குழலும், கையிற் சிலம்பும், கண்ணீருமாக என் முன் வந்து நிற்கும் நீ யார் பெண்ணே உனக்குற்ற துன்பம் என்ன சொல்.
- கண்ணகி: தேரா மன்னா செபுவதுடையேன், நான் கண்ணகி, ஒரு புறாவின் உயிர்காப்பதற்காகத் தன் உடலையே கொடுத்த சிபிச் சக்கரவர்த்தியும், ஒரு பசுவின் கன்றைத் தேர்ச்சில்லால் நெரித்துக் கொன்றதற்காகத் தன் மகனையே தேர்ச்சில்லிட்டு கொன்று நீதிகாத்த மனுநீதிகண்ட சோழனும் ஆண்ட பெரும் பெயர்ப் புகாரே என்னார். ஏசாச்சிறப்பின்

இசைவிளங்கு பெருங்குடி மாசாத்து வணிகன் மகனாகப் பிறந்து, வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துறப்ப, உன் மதுரை மாநகரில் என் காற்சிலம்பு விற்க வந்த போது, அந்தச் சிலம்பு அரசியின் சிலம்பெனக் கள்ளப் பட்டம் சூட்டி உன்னாற் கொல்லப்பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி நான்.

பாண்டியன்: கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோல் அன்று அது வெள்வேற் கொற்றம். பெண்ணே கள்வனைக் கொல்லுதல் கடுங்கோலன்று அது செங்கோல் தவறாத சூட்சியல்லவா. அதற்கேன் இத்தனை கோபம்.

கண்ணகி: அறநெறியிற் சிந்திக்கத் தெரியாத கொற்கை வேந்தே. என் கணவன் கொண்டு வந்தது என் காற்சிலம்பில் ஒன்று. இதோ மற்றது. என்னிடம் உள்ளது. என் சிலம்பு விற்க வந்தவன் எப்படி கள்வனாவான்.

பாண்டியன்: தேவி, பொற்கொல்லன் கொணர்ந்த சிலம்பை இங்கு தருவியுங்கள். (தோழி கொண்டு வந்து வைக்க அதைக் கண்ணகி எடுத்து)

கண்ணகி: என் காற்சிலம்பு இது. என் காற்சிலம்பில் உள்ளிருப்பது மாணிக்க மணியேயாகும்.

பாண்டியன்: நன்று பெண்ணே! என் தேவியின் சிலம்பின் உள்ளிருப்பது முதிர் முத்தேயாகும்.

கண்ணகி: என் சிலம்பை உடைக்கிறேன். இதோ பார் உன் முத்தோ என் மணியோ என்றுபார். (சிலம்பை ஆவேசமாக எறிந்து உடைத்தல். மணி சிதறி மன்னன் முகத்தில் தெறித்தல்)

பாண்டியன்: ஆமாம் மாணிக்க மணியேதான். என் முகத்தில் தெறித்தது. உன் சிலம்பின் மணியேதான். பொன் செய் கொல்லன் தன் சொற் கேட்ட நானோ அரசன். நானே கள்வன். குடிமக்களை நீதி தவறாது காக்கும் தென்பாண்டி மன்னர்களின் குலம் என்னால் இழிச் சொல்லுக்காளானதே. பாண்டிய நீதி என்னோடு முடிந்ததே என் ஆயுள் இப்போதே அழிக.

(வீழ்ந்திறத்தல்)

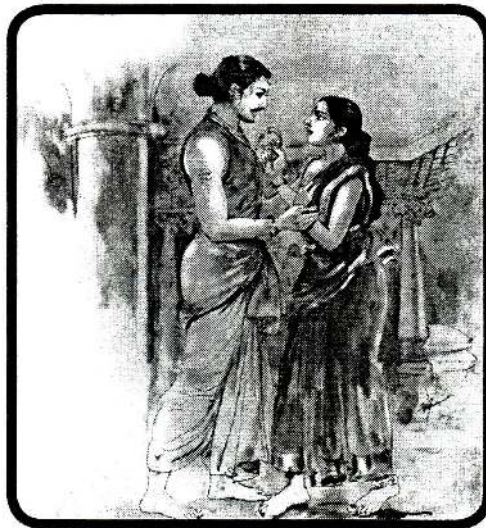
(செங்கொலும், வெண்கொற்றக் குடையும் வீழ்தல்)

தேவி: கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவதுகில். மன்னா நானும்
உன்னிடமே வருவேன் இதோ (வீழ்ந்திறத்தல்)

கண்ணகி: (ஆவேசம் கொண்டு)
மதுரை மாநகரமே!
மாட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங்குயானுமார் புத்தியே யாமாகில்
ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும்
என் பட்டிகமையும் காண்பீர் நீர்
இப்போதே மதுரையைச் சுட்டெரிப்பேன்
(என ஆவேசமாக வெளியேறுதல்)

இராகம்: சகானா

பின்னணியில்: பொற் கொல்லன் வஞ்சனையால் புத்தி இழந்த மன்னன்
குற்ற உணர்வாலே உயிர்விட்டான். பாண்டியர்தம்
நற்பெயரும் செங்கோலும் நாரும் அழிந்திடவே
முற்பவத்தின் வினைதானோ மூண்டதுவே மதுரையிலே
வணக்கம்.

சிலப்பதிகார நாடகம் 3

கருபுக்கனில்

களம் 1 : மதுரைவீதி

வழிப்போக்கர் இருவர்

கண்ணகி

: கூந்தல் கலைந்து, ஆவேசமாக வருதல்

அக்கினி தேவன்

: நெருப்பு எரியும் கோலம்

மதுராபதித் தெய்வம்

: பாதி ஆண் பாதி பெண் வடிவில்

களம் 2 : சிங்கபுர வீதி

நீலி

: அகதிப் பெண்

சங்கமன்

: அகதி வியாபாரி

ஒரு பெண்

: சாதாரண பெண்

சிங்கநாட்டு அரசன்

: மாறுவேடத்தில்

பரதன்

: அரசனின் ஒற்றன்

சேவகர் இருவர்

: வேல் ஏந்தியவர்கள்

களம் 3 : மலைச்சாரல்

குறவன்

குறத்தி

சில குறவர்கள் 6 பேர்

நாடகம் 3 – கற்புக்களல்

களம் 1: வீதி

(வழிப்போக்கர் இருவர்)

- வழி 1: அண்ணே! எங்கள் பாண்டிய நாடே கதிகலங்கிக் கிடக்கிறதே. மன்னரும் தேவியும் இறந்து விட்டார்களாமே.
- வழி 2: அந்தக் கொடுமையை என்னென்பது. பொற்கொல்லன் ஒருவன் செய்த வஞ்சனையால் பாண்டிய நாடே பழிபட்டதே.
- வழி 1: எனக்கு விபரம் தெரியாதண்ணே. சொல்லுங்கோ.
- வழி 2: சோழ நாட்டுப் பெருவணிகன் கோவலன். தன் மனைவி கண்ணகியின் காற்சிலம்பை விற்றுத் தொழில்செய்ய மதுரைக்கு வந்தான். அரசு பொற்கொல்லனிடம் விலை பேசினான். பொற்கொல்லன் ஏற்கனவே அரசியின் சிலம்பைத் திருடியவன். அந்தப் பழியைக் கோவலன் மேல் போட்டு இந்தச் சிலம்புதான் அரசியினுடையது. கோவலனை திருடினான் என்று அரசனிடம் மாட்டிவிட்டான். அதை நம்பிய அரசன் கள்வனைக் கொல்வதே நீதி என்று கோவலனைக் கொன்றுவிட்டான். இதை அறிந்த கோவலன் மனைவி கண்ணகி தன் மறுகாற் சிலம்புடன் மன்னிடம் வந்து...
- வழி 1: வந்து
- வழி 2: வழக்குரைத்து அது தன் சிலம்பு என்பதை நிரூபித்துவிட்டாள். அரசன் தான் ஆராயாமல், குற்றமற்றவனைக் கொன்றுவிட்டேனே என வருந்தி உயிரை விட்டுவிட்டான். அரசமாதேவியும் உடனே உயிரை விட்டுவிட்டார்.
- வழி 1: ஐயையோ இது என்ன கொடுமை. இன்னும் என்னாகுமோ.
- வழி 2: கணவனை இழந்த கண்ணகி தன் கணவன் கொலைக்களப் படக்காரணமாக இருந்த மதுரை மாநகரை எரிப்பேன் என்று சுற்றித் திரிகிறாளாம்.
- வழி 1: அதோ! ஆவேசமாக ஒரு பெண் வருகிறாளே! அவள்தானோ

வழி 2: அவளேதான். சந்தேகமில்லை. இன்னும் என்ன நடக்கப் போகிறதோ கடவுளே. நில்லாதேவா நாங்கள் ஓடித் தப்புவோம்.

கண்ணகி: மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங்கு பானுமோர் பத்தினியே யாமாகில்
ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும்
என் பட்டியையும் காண்பீர் நீர்
மதுரை மாநகர்ப் பெண்களே! ஆண்களே! என் கணவனைக்
கள்வனைக் கூறிக் கொலை செய்த ஊர் இது. இதன்மேல் நான்
கோபங் கொண்டேன். இது என் குற்றம் அல்ல. நானும் குற்றவாளி
அல்ல. இதோ என் இடமுலை திருகி எறிந்து இந்த மதுரை மாநகரைச்
சுட்டெரிப்பேன். இதோ.....
(முலையை எறியத் தீக்கடவுள் முன்வந்து நிற்பது)

தீக்கடவுள்: மாபெரும் பத்தினிப் பெண் கண்ணகியே. உனக்கு இவ்வூர் பெரும் தீங்கு
செய்த அன்றைக்கே இந்நகரைத் தீக்கிரையாக்கும் கட்டளை எனக்கு
இடப்பட்டுவிட்டது. நீ ஆயர்பாடியில் நின்று காய் கதிர்ச் செல்வனே
என் கணவன் கள்வனோ என்று ஒலமிட்ட போதே வான்வழியாக
உன் கணவன் கள்வனல்ல அவனைக் கள்வன் என்று சொன்ன ஊர்
தீக்கிரையாகும் எனச் சூரியன் எனக்குக் கட்டளையிட்டான்.

பத்தினிப் பெண்ணே இப்போது அக்கட்டளையை நிறைவேற்றப்
போகிறேன். நான் யார் யாரை எல்லாம் எரிக்க வேண்டும்.
யாரையெல்லாம் பிழைக்க வைக்கலாம் என்பதைச் சொல்.

கண்ணகி: பார்ப்பார், அறவோர், பசு, பத்தினிப் பெண்டிர், மூத்தோர், குழவி எனும்
இவரைக் கைவிட்டுத் தித்திறத்தோர் பக்கமே சேர்.

தீக்கடவுளே! பார்ப்பனர்கள், அறவழி செல்வோர், பசுக்கள், பத்தினிப்
பெண்கள், முதியோர் குழந்தைகள் என்னும் இவர்களை விட்டுவிட்டு
தீயவர்கள் பக்கமே தீ பரவட்டும்.

(தீ எரிதல், எல்லோரும் அல்லோலக்கல்லோல படல்)
(கண்ணகி ஆவேசம் கொண்டு அங்கும் இங்கும் ஓடுதல்)
(மதுராபதித் தெய்வம் அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவில் தோன்றி)

மதுராபதி: பத்தினிப் பெண்ணே! கண்ணகி கேளாய்
 உன் கணவன் கோவலன் குற்றமற்றவன்
 அவனைக் கொன்ற பாண்டியனும் குற்றமற்றவன்
 மதுரை மாநகரை எரித்த நீயும் குற்றமற்றவள்
 இந்த மதுரை மாநகருக்கு முன்பே ஒரு சாபம் உண்டு.
 அது

இராகம்: பாகேஸ்வரி தாளம்: ஆதி
 ஆடித்திங்கள் பேரிருட் பக்கத்து
 அழல் சேர் குட்டத்து அட்டமிஞான்று
 வெள்ளி வாரத்து ஒள்ளெரி உண்ண
 உரைசால் மதுரையொடு அரசு கேடுறும்
 எனும் உரையும் உண்டே

அதாவது, ஆடி மாதத்து அபரபக்கத்து அட்டமித் திதி கூடிவரும்
 வெள்ளிக்கிழமை அன்று தீயால் மதுரையும் அதன் அரசும் அழியும்
 என்னும் சாபம் முன்னமே உண்டே. அந்தநாள் இன்றுதான். நீ
 அதற்குக் கருவியானாயே அன்றி நீ குற்றவாளியல்ல.

அதேபோல் உன் கணவன் கோவலன் கள்வனைச் கொல்லப்
 பட்டதற்கும் முற்பிறப்புத் தொடர்புண்டு பெண்ணே,

கலிங்க தேசத்திலே சங்கமன் எனும் வணிகன் தான் வாழ்ந்த
 கபிலபுரத்தை விட்டு சிங்கபுரம் சென்று கடைவீதியில் தான்
 கொண்டுவந்த அணிமணிகளை விற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

முற்பிறப்பில் அந்நாட்டில் பரதன் எனும் பெயருடன் இருந்த உன்
 கணவன் கோவலன், அவனை ஒற்றன் என மன்னனிடம் காட்டிக்
 கொடுத்து அவன் கொலைப்படக் காரணமானான்.

அதோ கோவலனின் முற்பிறப்பைக் காட்டுகிறேன் பார்.
 (இருவரும் உறைநிலையில் நிற்க, முற்பிறப்புக் காட்சி தொடர்கிறது)

களம் 2: வீதிக்காட்சி

(அகதிகளான சங்கமனும் மனைவி நீலியும் பொன்னகை விற்றல்)

நீலி: நடந்து நடந்து என் கால்கள் வலிக்கின்றன. பசியும் வயிற்றைக்
 குடைகிறது. தலை சுற்றுகிறது.

- சங்கமன்: பெண்ணே நீலி, எங்கள் விதி சொந்த நாட்டை மட்டுமல்லக் கைப்பொருள் எல்லாவற்றையும் இழந்து அகதிகளாய் உனது உடலில் போட்ட நகைகள் மட்டுமே தஞ்சமென வந்துள்ளோம். வருந்தாதே இந்த நகைகளை விற்றுப் பசிதீர்த்து வாழ்வழி தேடலாம்.
- பாடல்: இராகம்: சாரங்கா தாளம்: மிஸ்ரசாபு
- சங்கமன்: வாங்குவாருண்டோ தங்கநகை
வாங்குவாருண்டோ
- நீலி: கைக்கு நல்ல வளையல் உண்டு. கழுத்துக்குச் சங்கிலியுண்டு, காதுக்கேற்ற தோடுமுண்டு. காலுக்கு மெட்டியுண்டு.
- சங்கமன்: வாங்குவாருண்டோ தங்கநகை
வாங்குவாருண்டோ
- ஒரு பெண்: எங்கே நகைகள் காட்டுப்பார்ப்போம்.
- சங்கமன்: இதோ அம்மா என் மனைவி கழுத்திலும் கையிலும் உண்டே. இவற்றைத் தான் விலை கூறுகின்றேன்.
- பெண்: அடேபாவி, கட்டிய பெண்ணின் உடலிலுள்ள நகைகளை யாராவது விற்பார்களா. நீயும் ஒரு கணவனா, பெண்களையும் விற்பாய் போலிருக்கிறதே.
- நீலி: அம்மா அவரைத் திட்டாதீர்கள். வாழ வேறு வழியில்லை. அதனால்தான் இந்த நிலை.
- பெண்: ஆமாம் நீங்கள் யார். ஏன் இந்த நிலை.
- சங்கமன்: அம்மா நாங்கள் அயல்நாடான கலிங்க நாட்டைச் சேர்ந்த கபில தேசத்தவர்கள். கலிங்க நாட்டில் அரசுரிமைக்காக இராசகுமாரர்கள் அண்ணனும் தம்பியும் போரிடுவதால் அங்கு வாழமுடியவில்லை. கைப்பொருள் எல்லாம் இழந்து அகதிகளாக இந்தச் சிங்கபுரத்தைச் தஞ்சமென வந்தோம். இவள் பசியால் துடிக்கின்றாள். அதனால்தான் வேறுவழியின்றி அவளின் நகையை விற்றுப் பசியாற வைக்க நினைத்தோம்.
- பெண்: ஐயோ பாவம். உங்களைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. என்னிடமும் கையில் பணமில்லை. நான் வசதி படைத்தவளும்

இல்லை. சொற்ப பணம்தான் உண்டு. இதோ, இந்த பணத்துக்கு ஏதாவது கொடு.

சங்கமன்: இதோ இந்தத் தோடுகளைத் தருகின்றேன்.
(பெண் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத் தோட்டை வாங்கிப் போதல்)

சங்கமன்: வாங்குவாருண்டோ தங்கநகை
வாங்குவாருண்டோ
கைக்கு நல்ல வளையல் உண்டு.
கழுத்துக்குச் சங்கிலியுண்டு,
காதுக்கேற்ற தோடுமுண்டு.
காலுக்கு மெட்டியுண்டு. வாங்குங்கள்
(விலை கூறிப் போதல்)
(சிங்க நாட்டு அரசன் மாறு வேடத்தில் வரப் பரதனும் வருதல்)

அரசன்: நீ இந்த சிங்கபுரத்தின் ஒன்றன் பரதன் தானே.

பரதன்: ஆமாம் என்னைக் கேட்கும் நீங்கள் யார்.
(போர்வையை நீக்கி) ஓ எங்கள் சிங்கபுரத்து மன்னன் சிங்கனல்லவா.

அரசன்: நீ உண்மையில் ஒற்றன்தான். மாறுவேடத்தில் வந்த என்னையே கண்டுபிடித்துவிட்டாயே.

பரதன்: ஒற்றனையே ஒற்றுப்பார்க்கும் மன்னன் நீங்கள் என்பதை ஒற்றன் நான் அறியேனா.

அரசன்: அதுசரி, கலிங்கத்தில் போர் நடப்பதால் அந்நாட்டு அகதிகள் எங்கள் சிங்கபுரத்திற்குள் ஊடுருவி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒற்றர்களும் வரக்கூடும். கவனித்துக் கொள்.
(அரசர் போக சங்கமனும் நீலியும் வருதல்)

சங்கமன்: வாங்குவாருண்டோ தங்கநகை
வாங்குவாருண்டோ

பரதன்: ஓகோ இவர்கள் மாறுவேடத்தில் வந்த ஒற்றராகத்தான் இருக்க வேண்டும். கதை கொடுத்துப் பார்ப்போம். நீங்கள் யார்?

சங்கமன்: நாங்கள் கபில தேசத்து அகதிகள். சிங்கபுரத்தில் வாழ வழிதேடி வந்தோம்.

- பரதன்: ஓகோ, அதுதான் பெண்ணின் நகைகளை விற்கிறீர்களோ?
- நீலி: ஆமாம் ஐயா, நீங்க ஒரு நகையை வாங்கினால் எங்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும் ஐயா.
- பரதன்: உன் கழுத்தில் இருக்கும் சங்கிலிக்கு என்ன விலை.
- சங்கமன்: பார்த்துத் தாருங்கள் ஐயா.
- பரதன்: (தனக்குள்) ஓகோ இவர்கள் ஒற்றர்களேதான். தங்க நகை விற்பது போல சிங்கபுரத்திற்கு வந்துள்ளார்கள். இல்லாவிட்டால் கேட்ட விலைக்குச் சங்கிலியைத் தருவார்களா. சரி, சரி, நின்று கொள்ளுங்கள். பக்கத்தில்தான் வீடு. இதோ பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றேன்.
(அவர்கள் இருக்க அரசன் வருதல்)
- பரதன்: அரசே ஒற்றர்கள் இருவரைக் கண்டேன்.
- அரசன்: யார் அந்த நகைவிற்கும் சோடிகளோ. நான் அப்போதே சந்தேகப் பட்டேன்.
- பரதன்: ஆமாம் அரசே, சாதாரண அகதிகள் என்றால் தெருவில் நின்று பெண்ணின் நகைகளை விலைபேசுவார்களா.
- அரசன்: யார் அங்கே (இருவர் வருதல்) (சங்கமன் நீலியிடம் போய்) உள்ளதைச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் கலிங்கத்தின் ஒற்றர்கள்தானே.
- சங்கமன்: ஐயையோ எங்களில் வீண் பழி போடுகிறார்களே.
- நீலி: ஐயா நாங்கள் அகதிகள், எங்களை ஒன்றும் செய்து விடாதீர்கள்.
- அரசன்: யார் அங்கே. இவனை இழுத்துச் சென்று கொன்றுவிடுங்கள். அன்னிய நாட்டு ஒற்றர்களுக்கு இதுதான் தண்டனை.
(வீரர்கள் இழுத்துச் செல்ல நீலி கதறுதல்)
- நீலி: ஐயகோ, இது என்ன கொடுமை. வாழ வழியின்றி அகதியாய் வந்த என் கணவனை ஒற்றன் எனக்கூறி கொன்றுவிட்டார்கள். நான் இனி என்ன செய்வேன். யாரிடம் போவேன். அரசனே இந்தக் கொடுமையைச் செய்தபின் யாரிடம் நீதி கேட்பேன். நான் பாவி. அடைக்கலம் புகுந்த இடத்தில் அவலம் நடந்து விட்டதே.

தெய்வமும் இல்லையோ, சான்றோரும் இல்லையோ. வானத்துத் தேவர்களே நீங்களும் இந்தக் கொடுமையைப் பார்த்தும் பேசாதிருக்கின்றீர்களோ, காய்கதிர்ச் சூரியனே நீயுமா இந்தக் கொடுமையைப் பார்த்திருக்கின்றாய்.

இனி எனக்கு வாழவழியே இல்லை. கணவனை இழந்தவளுக்குக் கதி ஏது. சாவதான் ஒரேவழி. அதோ அந்த மலைமீது ஏறி வீழ்ந்து உயிர்விடுவேன். ஆனால் அதற்குமுன் ஒரு பழியுரைப்பேன்.

என் கணவனை அநியாயமாகக் கொன்று எனக்கு இப்பழிசெய்தவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களும் இதேகதி அடைவார்கள். இந்த உலகை வாழ்விக்கும் காய்கதிர்ச் செல்வனே நீயே சாட்சி.

(அவள் ஓடி மறைகிறாள். உறைநிலையில் நின்ற இருவரும் வழமைக்கு வருதல்)

மதுராபதி: பார்த்தாயா கண்ணகி, உங்கள் முற்பிறப்பை. அந்த பழிதான் இன்று உங்களுக்குச் சூழ்ந்தது. ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதை அறிந்து கொள். உன் வினை முடிந்தது. இனி நீ உன் கணவனை மானிட உருவில் காணமாட்டாய். இன்னும் 14 நாட்கள் கழிந்த பின் செங்கோட்டுமலை உச்சியில் வானவர் உருவில் உன் கணவனைக் காண்பாய். இனி மதுரை மாநகர் தீயும் அணையும். (மதுராபதி மறைதல்)

கண்ணகி: என் கணவனைக் கண்டல்லாது உண்ணேன். உறங்கேன். ஓயவும் மாட்டேன். இந்த மதுரை மாநகர்க்கு, கீழ்த் திசையாயில் வழியாகக் கணவனுடன் வந்த நான் இப்போ மேற்குவாயில் வழியாக எல்லாம் இழந்தவளாக வெளியேறுகின்றேன்.

(ஆவேசமாகப் போகிறார்)

களம் 3: மலைச்சாரல்

குறவன் 1: குன்றக் குறவர்களே எல்லோரும் வாருங்கள். எல்லோரும் ஓடி வாருங்கள். செங்கோட்டு உச்சியில் ஒரு அதிசயம் நடக்கிறது பாருங்கள்.

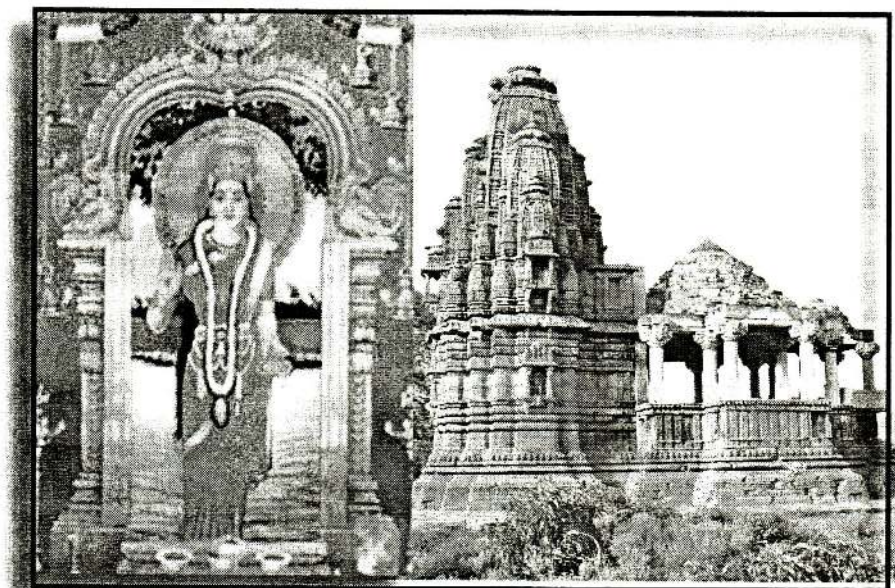
(எல்லோரும் கூடிப் பார்க்கிறார்கள்)

- குறத்தி: ஆமாம் அதோ செங்கோட்டு மலை உச்சியைப் பாருங்கள். அதோ, அதோ, ஒரு பெண் தலைவிரி கோலமாக ஒற்றைக் கையில் ஏதோ ஏந்தியபடி மேலே மேலே பார்க்கின்றாளே.
- குறவன் 2: ஆமாம் அதோ மலை உச்சியில் வேங்கை மரத்தின் கீழ் நிற்கிறாள். மேலே பார்த்தப்படி நிற்கிறாள்.
- பலரும்: ஆமாம் ஆமாம் வேங்கை மரத்தின் கீழ் இருத்தி நிற்கிறாள்.
- குறவன்: இன்னுமோர் அதிசயத்தைப் பாருங்கள். வானிலிருந்து ஒரு தேர் வந்து இறங்குகிறது.
- பலரும்: ஆமாம் இது பெரிய அதிசயம். அதோ தேரிலிருந்து ஒரு ஆணமுகன் இறங்குகிறான்.
- குறவன்: ஆமாம் அந்தப் பெண் அவனிடம் ஓடிப் போகின்றாள். அவன் அணைக்கின்றான்.
- பலரும்: இருவரும் தேரில் ஏறுகிறார்கள். தேர் வான் வழிப்போகிறது.
- குறவன் 1: இது ஏதோ தெய்வச் செயல். வாருங்கள் எல்லோரும் குன்றக்குரவை ஆடித் தெய்வத்தைத் தொழுவோம்.
(குன்றக் குரவை ஆடுதல்)
- இராகம்: சிந்துபைரவி தாளம்: ஆதி
பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைந்தொடியாள் நம் பைம்புனத்து உள்ளாளே
எம்புனத்து வேங்கைக் கீழ் உள்ளாளை வானோர்கள்
தாந்தொழு தேத்தும் நாள் நாம் தொழுது பாடாமோ

கான நறுங் கொன்றைக் கீழாள் ஓர் காரிகையே
கான நறுங் கொன்றைக் கீழாள் கணவனொடு
வானகத்து வாழ்க்கை மாறுதரவோ இல்லாளே
மாறுதரவு இல்லாளை ஏத்தினாம் பாடாமோ.
- குறவன் 1: நாம் கண்ட இந்த அதிசயத்தை இப்போதே சென்று சேரமன்னன் செங்குட்டுவனுக்குச் சொல்லுவோம்.
வணக்கம்.

சிலப்பதிகார நாடகம் 4

பத்தினித் தெய்வம்

களம் 1 : சேரன் செங்குட்டுவன் அரண்மனை
 மன்னன் செங்குட்டுவன்
 சாத்தனார் - புலவர்
 பெருமாக்கோதையார் - அமைச்சர்
 தளபதி
 இளங்கோ - துறவி
 பணிப் பெண்கள் இருவர் (கவரி வீசுதல்)
 குறவர் 8 பேர்

களம் 2 : வீதி
 வழிப்போக்கர் இருவர்
 முரசறைவோர் இருவர்

களம் 3 : கண்ணகி கோயில்
 கண்ணகி சிலை
 செங்குட்டுவன்
 குறவர்கள் 8 பேர் : குன்றக்குரவை ஆடல்
 அமைச்சர்
 தளபதி
 சாத்தனார்
 இளங்கோ
 வேறு மன்னர் 4 பேர்.

நாடகம் 4 – பத்தினித் தெய்வம்

களம் 1: சேரன் செங்குட்டுவன் அரண்மனை – அரசகொலு

(செங்குட்டுவன் – இளங்கோ – சாத்தனார் – தளபதி – அமைச்சர்

– பணிப்பெண்கள் கவரி வீசுதல். மற்றவர்கள் இருக்கச் செங்குட்டுவன் அரசவைக்கு வருதல்)

சாத்தனார்: இமயவரம்பன் சேரலாதனின்

தன்னேரிலாத் தலைமகன் செங்குட்டுவனே வருக!

சேரவளநாடு திக்கெல்லா புகழ்பரப்ப

செந்தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யும் செம்மலே வருக.

செங்கு: எல்லோரும் இனிதே அமருங்கள். ஏதாவது செய்தி உண்டோ அமைச்சர் பெருமாக்கோதையாரே.

பெரு: ஆமாம் உண்டு மன்னவா! எங்கள் செங்கோட்டு மலையைச் சார்ந்த குறவர்கள் மன்னரைக் காண்பதற்கு வந்து காத்து நிற்கின்றார்கள்.

செங்கு: வரச்சொல்லுங்கள்

பெரு: சேவகா அவர்களை அழைத்துவா.

குறவர்கள்: (பொதிகளுடன் வருதல்)

மன்னவா உங்கள் மலரடிகளைப் பணிந்து வணங்குகின்றோம். செங்கோட்டுக் குன்றக் குறவர்களின் இந்த அற்பமான பரிசுப் பொருட்களை மனம் வைத்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறோம். (பொதிகளை மன்னர் பாதத்தின் கீழ் வைத்தல்)

செங்கு: நன்று நன்று குறவர்களே. மனநிறைவோடு பெற்றுக்கொள்கிறேன். உங்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லையே.

குறவர்கள்: ஒரு குறையுமில்லை மன்னா. உங்கள் ஆட்சியில் எங்களுக்கு குறையேது. உங்களுக்கு ஒரு செய்தி சொல்ல வந்தோம்.

செங்கு: தாராளமாகச் சொல்லுங்கள்.

குறவர்கள்: மன்னர் பெருமானே எங்கள் செங்குன்றின் உச்சியில் ஒரு அதிசயக் காட்சி கண்டோம்.

நேற்று மதியவேளை, பெண்ணொருத்தி தலைவிரி கோலமாய், கதறி அழுதபடி எங்கள் மலையின் உச்சியிலே ஒரு வேங்கை மரத்தின் கீழ் நிற்கக் கண்டோம். சிறிது நேரத்தில் வானுலகில் இருந்து ஒரு தேர் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து ஒரு ஆணமுகன் இறங்கி வந்தான். அங்கு நின்றவளைக் கட்டி அணைத்தபடி தேரில் கொண்டுபோவதை கண்டோம். இது என்னவோ ஏதோ என்று அறியாதவராய் குன்றக் குரவை ஆடி முருகனைத் தொழுதுவிட்டு இங்கு வந்தோம்.

செங்கு: அதிசயமாய் இருக்கிறதே. அமைச்சர் பெருமாக்கோதையாரே இதுபற்றி ஏதும் அறிவீரோ.

பெரு: அறிவோம் மன்னா. ஆனால் நின்றவர் யார், வந்தவர் யார் என்பது மட்டும் புரியவில்லை.

செங்கு: அப்படியானால்

சாத்தனார்: நான் அறிவேன் மன்னா

செங்கு: சொல்லுங்கள் புலவர் சாத்தனாரே

சாத்தனார்: அது ஒரு பெரிய கதை மன்னா. சோழ நாட்டில் தொடங்கி பாண்டியநாட்டில் தங்கி சேரநாட்டில் வந்து முடிந்திருக்கிறது.

செங்கு: அப்படியானால் அதை விபரமாகச் சொல்லுங்கள்.

சாத்தனார்: சோழநாட்டில் வாழும் பெருவணிகர்கள் குலத்தில் தோன்றினார்கள் கோவலன் கண்ணகி, இருவர்க்கும் பெற்றோர் மணமுடித்து வைத்தனர். இல்லறம் இனிதே நடக்கையில் அந்த நாட்டு கணிகையர் குல ஆடல் அழகி மாதவியின் ஆடல் அரங்கேற்றத்திற்குக் கோவலனும் போயிருந்தான். . மாதவியின் ஆடலில் தன் மனைதப் பறிகொடுத்த கோவலன் அவளுடனே இருந்துவிட்டான். ஆண்டுதோறும் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் நடக்கும் இந்திரவிழா வந்தது. இருவரும் போனார்கள். அங்கு யாழ் வாசிக்கையில் இருவர்க்கும் மனக்கசப்பு வந்து பிரிந்து விட்டார்கள்.

செங்கு: பின்னர்

சாத்தனார்: கோவலன் திரும்பிக் கண்ணகியிடம் வந்தான். கைப்பொருள் எல்லாம் இழந்து வெறுங்கையனாய் வந்தவன் கண்ணகியின் காற்சிலம்பை விற்று மீண்டும் வணிகம் செய்து வாழலாம் என இரவேவாடிவாகக் கண்ணகியுடன் பாண்டி நாட்டுக்கு வந்தான்..... மதுரைவீதியில் சிலம்பு விற்கச் சென்றபோது அரசனின் பொற்கொல்லன் அச்சிலம்பு அரசியின் களவுபோன சிலம்பென வஞ்சனையாக மன்னனிடம் பொய்சொல்லக் கோவலன் கள்வனென எண்ணிய மன்னன் கோவலனைக் கொன்றுவிட்டான்.

கண்ணகி பதைத்துக் கதறித் தன் மறுசிலம்புடன் மன்னனிடம் சென்று கோவலன் கள்ளன் அல்ல என்பதை நிரூபித்தாள்.

தன்னால் பாண்டிய நாட்டின் நீதி தவறியதே என்று மன்னன் வீழ்ந்திறந்தான். அரசியும் வீழ்ந்திறந்தாள். மதுரை மாநகர் பற்றி எரிந்தது,

ஆவேசம் மாறாத கண்ணகி சேரநாட்டுக்கு வந்து செங்குன்றில் தவமிருந்தாள். அவள் கணவன் கோவலன் வானிலிருந்து வந்து அவளையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றான்.

செங்கு: உங்கள் செய்தியைக் கேட்க மெய்சிலிர்க்கிறதே. இதென்ன அதிசயம்

பெரு: கற்புடைப் பெண் தெய்வமாவாள் என்பதைக் கண்ணகி நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டாள் வேந்தே.

தளபதி: அதுவும் எங்கள் சேரநாட்டுச் செங்கோட்டு மலையில் வந்து தெய்வமானாளே. கற்புக்கரசி கண்ணகியால் எங்கள் சேரநாடு பெருமை பெற்றது மன்னவா.

பெரு: தெய்வமான கண்ணகிக்கு நாம் கோயிலெடுத்துக் கும்பிடவேண்டும்.

செங்கு: மிகவும் பொருத்தமான ஆலோசனை சொன்னீர்கள் அமைச்சரே. அதற்கு இப்போதே ஆவன செய்யவேண்டும்.

இளங்கோ: கண்ணகி பத்தினித் தெய்வம். அவளுக்கு புனிதமலையான இமயத்திலோ அல்லது பொதிகை மலையிலோ கல்லெடுத்துக் கடவுட் படிமம் செய்து கோயிலெடுத்துக் கும்பிட வைப்பதே முறை மன்னவா.

- செங்கு: நன்றுநன்று அப்படியே செய்வோம். தாமதம் வேண்டாம் தளபதி.
- தளபதி: இமய மலையிலே கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீராட்டிக் கொணர்ந்து சிலைசெய்து கோயில் அமைப்போம் மன்னா.
- செங்கு: இமயத்தில் கல்லெடுக்க வேண்டுமென நீங்கள் சொல்வதற்குக் காரணம்?
- தளபதி: ஒரு பழிச்சொல் இருக்கிறது மன்னா. இதனால் அதனையும் தீர்த்துவிடலாம்.
- செங்கு: பழிச்சொல்லா
- தளபதி: ஆம் மன்னா. தங்கள் தந்தை இமயவரம்பன் நெடுச்சேரலாதன் வடநாட்டு மன்னரை வெற்றி கொண்டு இமயத்தில் வில் கொடி நாட்டி வடநாட்டை ஆட்சிப்படுத்தினார் அல்லவா?
- செங்கு: அதில் என்ன குறை இன்னும் அப்படித்தானே இருக்கிறது.
- தளபதி: மன்னிக்க வேண்டும் மன்னா. வடநாட்டு மன்னர்கள் கனகனும், விசயனும் “அன்று வீரமில்லா மன்னர்களை கொன்று இமயத்தில் வில் கொடி நாட்டினார்கள். இன்று வேண்டுமானால் வந்து பார்க்கட்டும்” என்று சொல்கிறார்கள் என்று நம் ஒற்றர்கள் செய்தி கொணர்ந்துள்ளார்கள் மன்னா.
- செங்கு: என்ன நினைத்தான் வடநாட்டான். தளபதி இப்பொழுதே படை புறப்பட ஆயத்தம் செய்யுங்கள். அமைச்சரே வடநாட்டு மன்னர்கள் எல்லோர்க்கும் உடனே ஓலை அனுப்புங்கள். நாளைமே படை வரும். எல்லோரும் திறைகொணர்ந்து என் காலடியில் வைத்து வணங்கவேண்டும் என்று, ஓலை அனுப்புங்கள்.
- பெரு: அப்படியே ஆகட்டும் மன்னவா
- செங்கு: தளபதியாரே படைகளைத் தயார்படுத்துங்கள். நானே போருக்கு நேரில் வருவேன். தமிழைப் பழித்த அந்த கனகனையும் விசயனையும் கைது செய்து இமயத்தில் கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீராட்டி அவர்கள் முடித்தலையில் சுமப்பித்துக் கொணர்ந்து கண்ணகிக்குச் சிலை அமைப்போம். இது என் தாய்த் தமிழ் மீது ஆகை.

அமைச்சரே இப்பொழுதே கோயில்கட்டும் வேலையைத் தொடங்குங்கள். எதிர்வரும் சித்திரைப் பூரணை நாளில் கண்ணகி கோயில் மங்கல நீராட்டு விழா நடைபெறும். அயல்நாட்டு அரசர்கள் எல்லோருக்கும் அழைப்பு அனுப்புவர்கள். எங்கள் வீரத்தையும் எங்கள் தமிழ்க்குலப் பெண்களின் கற்பின் திறத்தையும் உலகிற்குக் காட்டுவோம்.

புலவர் பெருமான் சாத்தனாரே கற்பரசி கண்ணகியின் வரலாறு காலத்தால் அழியாத காவியமாக வேண்டும். உங்களுடன் இளங்கோவும் இருக்கையில் என்ன குறை. கண்ணகி வரலாற்றில் சேரரின் வீரவரலாறும் நிலைத்திட வேண்டும். நான் போருக்குப் போய் வென்றுவருவேன். நீங்கள் உங்கள் காவியப் பணியைத் தொடருங்கள்.

செய்தி சொன்ன குறக்குடியினருக்கு வேண்டிய பொன்னும் பொருளும் கொடுத்தனுப்புவர்கள்.

சாத்தனார்: சென்று வாருங்கள் மன்னவா. வென்று வாருங்கள். சேர நாடு வீரத்தின் விளைநிலம் என்பதை அந்த வடநாட்டு மூடர்க்குக் காட்டிவாருங்கள்.

(மன்னன் போக அமைச்சரும் இளங்கோவும்)

பெரு: புலவர் பெருமக்களே! எங்கள் மாமன்னரின் பேராற்றலைப் பார்த்தீர்களா. ஒரே நேரத்தில் மூன்றுபணிகளைத் தொடக்கியுள்ளார். மூன்று பணிகளையும் இன்றே தொடங்க வேண்டுமெனவும் கட்டளையிட்டுள்ளார். நான் கண்ணகி கோயிற் பணி தொடங்கச் செங்குன்றுக்குச் செல்கின்றேன். நீங்களும் உங்கள் காவியப் பணியைத் தொடங்குங்கள்.

சாத்தனார்: அப்படியே ஆகட்டும் அமைச்சர் பெருமானே சென்று வாருங்கள். இளங்கோ! எம் பணியை நாம் தொடருவோம்.

இளங்கோ: புலவர் பெருமானே! கண்ணகி சோழ நாட்டில் பிறந்து பாண்டி நாட்டில் கணவனை இழந்து சேரநாட்டில் தெய்வமானார். ஆதலால் சோழ, பாண்டிய, சேரநாடுகள் மூன்றையுமல்லவா பாடவேண்டும்.

சாத்தனார்: அப்படிப்பாடும் போது தமிழ் நாட்டின் கலை, பண்பாடு, சமயம், மக்கள் வாழ்க்கை முறை, நகரம், கிராமம் அத்தனையையும் பாடவேண்டும்.

- இளங்கோ: அத்துடன் கதைக்கு ஊடாக உயிர்ப்பாக
அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறங்கூற்றாவதும்
உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதும்
- சாத்தனார்: கழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாக.....
சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்
- இளங்கோ: ஆமாம் மெத்தப் பொருத்தம் புலவர் பெருமானே முத்தமிழாகிய
உரையும் பாட்டும் செய்யுளுமாக முத்தமிழால் பாடலே பொருந்தும்
இப்பொழுதே பாடத் தொடங்குங்கள்.
- சாத்தனார்: மன்னிக்க வேண்டும் இளங்கோ அடிகளே. இது முத்தமிழ் நாட்டையும்
மனச்சார்பின்றிப் பாடவேண்டிய காவியம். நான் சேர நாட்டுப் புலவன்.
எப்படியும் மனச்சார்பு என்னையறியாமலே வந்துவிடும். நீங்கள்
உண்மைத் துறவி. விருப்பு வெறுப்பற்றவர். என்னிலும் மேலான
கலைஞானம் படைத்தவர். ஆதலால் முடிகெழுவேந்தர் மூவர்க்கும்
உரியது. அடிகள் நீங்களே அருள வேண்டுகிறேன்.
- இளங்கோ: தங்கள் சித்தமும் இறைவன் சித்தமும் அப்படியானால் இதோ நானே
பாடுகின்றேன்.
(ஏனும் எழுத்தாணியும் கொண்டு பாடிப் பாடி எழுதுதல்)
- செங்கு: இராகம்: புன்னாகவராளி தாளம்: ஆதி
திங்களைப் போற்றுவும் திங்களைப் போற்றுவும்
கொங்கு அலர் தார்ச் சென்னி குளிர் வெண்குடை போன்றுஇவ்
அங்கண் உலகு அளித்தலான்

ஞாயிறு போற்றுவும் ஞாயிறு போற்றுவும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோல் பொற்கோட்டு
மேருவலம் வருதலான்
மாமழை போற்றுவும் மாமழை போற்றுவும்
நாமநீர்வேலி உலகிற்கு அவன் அளியோல்
மேல் நின்று தான் சுரத்தலான்

(சாத்தனார் இருந்து கேட்க இளங்கோ தொடர்கிறார்)

களம் 2: வீதி

ஒருவர்: மன்னர் பெருமான் செங்குட்டுவன் வடநாட்டின் மீது படை நடத்திச் சென்றார். என்னவாயிற்று.

மற்றவர்: நீ அறியாயா? தாய்ப்புலி 10 அடி பாய்ந்தால் குட்டிப்புலி 100 அடி பாயும் என்பதை அறியாயா. திட்டமிட்டபடி வடநாட்டு மன்னர் கனக விசயரை வெற்றிகொண்டு இமயத்தில் கல்லெடுத்துக், கங்கையில் நீராட்டிச் சிறைப்பட்ட கனகவிசயர் தலையில் சுமப்பித்துக் கொண்டு வந்து கண்ணகி கோயிலும் கட்டி முடிந்ததாம்.

ஒருவன்: நீர் சொல்வதும் சரிதான். அதோ முரசறையும் சத்தம் கேட்கிறதே.

முரசறையோன்: வஞ்சி நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களே ! அஞ்சாத வீரத்திலகம், இமயத்தில் கொடிநாட்டிய மாமன்னர் இமயவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதனின் வீரமைந்தன் மாமன்னர் செங்குட்டுவன் தரும் செய்தி.

“நாளை உதயத்தில் கண்ணகி கோயில் திருமஞ்சன விழா நடைபெறும். மங்கல மங்கையர் உட்பட யாவரும் வருவீர். இந்த நாளணி விழாவுக்கு சோழ, பாண்டிய மன்னர்களும், குடகு நாட்டுக் கொங்கரும், மாளுவதேய மன்னரும், கடல் கீழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னரும் வருவர். எல்லோரும் வாருங்கள் கண்ணகி அருளைப் பெறுங்கள்.”

களம் 3: கண்ணகி கோயில்

(கண்ணகி சிலை வடிவில் வெள்ளைத் திரையால் மூடப்பட்டிருக்கிறான். திரைநீக்கும் போது கண்விழிக்காமல் அசையாமல் சிலைபோல நிற்கவேண்டும். வரம்தரும் போது மட்டும் கண் விழித்துப் பேசலாம்) (மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன. மக்கள் மலர்த்தட்டுடன் நிற்கிறார்கள்.)

செங்குட்டுவன்: இன்று சித்திரைத் திங்கள் பூரணை நாளில்

கற்புக்கரசி கண்ணகித் தெய்வத்தின்

பொற் புடைத் தாள்களைப் பணிந்து

இதோ கண்ணகி கோயிலில் பத்தினித் தெய்வம்

கண்ணகி படிமத்தைத் திரைநீக்கம்

செய்கின்றேன். பத்தினித் தெய்வத்தை பணிவோம் வாருங்கள்

(திரை விலக எல்லோரும் மலர்த்தூவிப் பணிகின்றனர்)

செங்கு: குன்றக்குரவைபாடி ஆடிப்பணிவோம்
 (குன்றக்குரவை நடக்கிறது)
 இராகம்: மத்தியமாவதி தாளம்: கண்டசாபு
 தென்னவன் தீதிலன் தேவர்கோன் தன் கோயில்
 நல்விருந்தாயினான் நான் அவன் தன் மகள்
 வெல்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு நான் அகலேன்
 என்னோடும் தோழியீர் எல்லீரும் வம்மெல்லாம்
 வஞ்சியீர் வஞ்சிஇடையீர் மறவேலான்
 பஞ்சடி ஆயத்தீர் எல்லீரும் வம்மெல்லாம்
 கொங்கையால் கூடல் பதிசிதைத்துக் கோவேந்தைச்
 செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
 (குரவை முடியக் கண்ணகி கண் திறந்து வாழ்த்துகிறாள்)

கண்ணகி: என்இனிய அன்பர்களே!
 மங்கையர் கற்பினை மதித்துப்
 பத்தினித் தெய்வம்என
 என்னைப் பணிவோர் வாழும்
 எத்திசையிலும் நான் வந்து
 நல்லருள் புரிவேன் வாழ்கநீர்.

வேறு மன்னர்கள்: தாயே எங்கள் நாடுகளிலும் பத்தினித் தெய்வத்துக்குக் கோயில்
 எடுத்து வணங்குவோம். எங்களுக்கும் அங்கு வந்து அருள்வாய்.

கஜவாகு மன்னன்: தாயே, என் கடல் கடும் இலங்கையில் பத்தினித் தெய்வத்திற்குக்
 கோயில் எடுத்து ஆண்டுதோறும் ஆடிப்பூரணையில் பெருவிழாச்
 செய்வேன், வந்து அருள்தருவீர்.

செங்கு: ஆண்டுதோறும் சித்திரைத் திங்கள் பூரணநாளில் கண்ணகிக்கு
 விழா எடுப்போம். பத்தினித் தெய்வம் கண்ணகி அருள் பெறுவீர்.

வணக்கம்.

பத்தினித் தெய்வம்

சீலப்பதிகார வில்லுப்பாட்டுகள்

இந்த வில்லுப்பாட்டுகளைத் தனித்தனியாகவும்
செய்யலாம். நான்கையும் சேர்த்து ஒன்றாகவும் செய்யலாம்.
அப்படிச் சேர்த்துச் செய்யும்போது 2ஆம் 3ஆம் 4ஆம்
வில்லுப்பாட்டுக்களில் உள்ள காப்புப் பாடல்களையும்
முன் கதை சொல்லையும் நீக்கிவிட்டு ஒரே கதையாகச்
செய்யலாம்.

சிலப்பதிகார வில்லிசை - 1

கோவலன் பிரிவு

காப்பு:

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே
வில்லிசைப்பாட வில்லிசைப்பாட
வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம் நீ
தந்தருள்வாய் கணபதியே

தாயே சரஸ்வதியே - சரஸ்வதியே - எங்கள்
நாவில் வருவாய் அம்மா - எங்களுக்கு
நல்வாக்குத் தாரும் அம்மா - உங்களை
நாடியே வந்தோம் அம்மா.

வசனம்: எங்கள் வில்லிசை கேட்க வந்திருக்கும் சபையோர்களே! உங்களுக்கு
எங்கள் இனிய வணக்கம்.

பாட்டு: இந்த நல்ல சபைதனிலே - சபைதனிலே
ஈழத்தமிழ் இளையவர் நாம் - இளையவர் நாம்
செந்தமிழிற் சொல்லெடுத்துச் - சொல்லெடுத்துத்
தித்திக்கும் இசைவகுத்து - இசைவகுத்து
சுந்தரத் தமிழர்வாழ்வின் - தமிழர் வாழ்வின்
சொந்தக் கதைசொல்லுகிறோம் - ஆமாம் சொல்லுகிறோம்.

வேறு

முவேந்தர் நாட்டுக்கதை முத்தமிழில் நடந்தகதை
பாவேந்தர் இளங்கோதந்த பண்ணிசைக்கும் சிலம்பின்கதை
பாடிடுவோம் கேட்டிடுவீர் - தமிழ்
பண்பாட்டைப் போற்றிடுவீர்

- முதல்வன்: செந்தமிழ்ச் செல்வர்களே! உங்கள் முன்னே கோவலன் பிரிவு என்னும் சிலப்பதிகாரக் கதையை வில்லடித்துச் சொல்ல வந்தோம்.
- உதவி: சிலப்பதிகாரக் கதையென்றால்
- முதல்: சிலம்பு பற்றிய இலக்கியக்கதை
- உதவி: சிலம்பென்றால் என்ன?
- முதல்: அந்தக் காலத்திலே செல்வச் செழிப்பு மிக்க நம் தமிழ் மங்கையர்கள் காலிலே அணிகின்ற பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஒரு அணிகலன்.
- உதவி: அது எப்படி இருக்கும்.
- பாட்டு: சம்பூநதப் பொன்னெடுத்துச்
சந்திரவட்டம் வளைத்து
மத்தக மணியினொடு
வரிசையாய் வயிரம்கட்டி
பத்திபத்தியாய்ப் பதித்த
சித்திரப் பொற்சிலம்பு.
- உதவி 2: ஒகோ, இது பெரிய பெறுமதியுடையதாயிருக்குமே.
- முதல்: அதுதான் சொன்னேனே
- பாட்டு: ராஜபோகத்திலே மகிழ்ந்திருக்கும் மங்கையர்கள்
காலில் அணிந்துவரும் கனகமணிப் பொற்சிலம்பு
ஜல்ஜல் என ஒலிக்க நடைபயிலும் காற்சிலம்பு.
- உதவி: ஆமாம். இது யார் அணிந்த சிலம்பின் கதை
- முதல் 1: கற்புக்கரசி கண்ணகி என்பாள் அணிந்த சிலம்பின் கதை
- பாட்டு: சோழவள நாட்டினிலே - நாட்டினிலே
பூம்புகார் வளநகரில் - வளநகரில்
வாழ்வுயர்ந்த தனவணிகள் - தனவணிகள்
மாநாயக்கன் செல்வமகள் - செல்வமகள்
கண்ணகியின் காற்சிலம்பு - காற்சிலம்பு
காவியமாம் பொற்சிலம்பு - ஆமாம்
காவியமாம் பொற்சிலம்பு

- உதவி 2: ஓகோ, இது மெத்தப் பெரிய இடத்து மேன்மைக் கதை போலிருக்கே. இது யார் பாடிய காவியம்.
- முதல்: சேரநாட்டின் இளவரசராயிருந்து துறவுபுண்ட பெரும்புலவன், பாவடிகள் தேன்வடியப்பாரும் இளங்கோவடிகள் பாடின காவியம்.
- உதவி 1: என்ன பாவடிகள் தேன்வடியப்பாரும் இளங்கோவடிகளா. அடே எங்கப்பா. நீங்கள் சொல்லவே வாயுறுது. படித்தால் எப்படி இருக்கும். நீங்கள் பாடுங்கள் நாங்கள் கேட்போம்.
- முதல்: இது இராமாயணம், பாரதம் போன்ற வடநாட்டிலிருந்து தமிழுக்கு வந்த இரவல் கதை அல்ல. இது தமிழ் நாட்டார் கதை.
- உதவி 2: தமிழர் கதையா, பாடுங்கள் பாடுங்கள்.
- பாட்டு: மூவேந்தர் ஆண்டு வந்த
சேரசோழ பாண்டிய நாட்டில்
வாழ்ந்த தமிழர் வாழ்வில் மலர்ந்து
செந்தமிழ் நாட்டு மண்ணில் விளைந்த
சீர்பெறும் மூல இலக்கியம் இதுவே
தமிழர் வாழ்வும் கலை பண்பாரும்
சமயமும் அரசியல் பொருள்வளமும்
இத்தரை போற்றும் முத்தமிழ்ச் சுவையும்
நிறைந்த ஒப்புயர்வற்ற அற்புத இலக்கியம் இது.
- உதவி: சரி, சரி, கதையைச் சொல்லுங்கோ, ஆவலை அடக்க முடியவில்லை.
- முதல்: ஆமாம், பூம்புகார்த் தனவணிகள் மாநாய்க்கன் என்பான் மகள் பன்னிருவயதுக் கன்னி கண்ணகிக்கும், அந்நகர்ப் பெருவணிகர், மாசாத்துவான் என்பான் மகன் பதினாறு வயதுடைய வாலிபன் கோவலனுக்கும் முறைப்படி மணம் பேசித் திருமணமாம் பெருமணம் செய்தார்கள்.
- உதவி: அதுசரி, வணிகர் என்றால்
- முதல்: வணிகர் என்றால் செட்டியார்
- உதவி: ஓகோ அப்ப பெரிய பணக்காரராய் இருப்பார்களே. இராசாவீட்டுக் கலியாணம் போலிருக்குமே.

- முதல்: அப்படியேதான். இதோ இளங்கோ பாடுவதைக் கேளுங்கள்.
- பாட்டு: மாலையாழ் சென்னி வயிரமணித் தூண்கத்து
நீல விதானத்து நித்திலம்பும் பந்தற்கீழ்
வானூர் மதியம் சகடணைய வானத்து
சாலி ஒருமீன் அணையானைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலம் செய்து திருமணம் கண்டார்கள்.
- உதவி: வானூர்மதியம் சகடுஅணைய
வானத்துச் சாலி ஒருமீன் அணையானை
என்றது விளங்கவில்லையே.
- முதல்: மதியம் என்றால் சந்திரன், சகடு என்றால் ரோகிணி நட்சத்திரம். சாலி
ஒருமீன் என்றால் அருந்ததி நட்சத்திரம்.
அதாவது சந்திரனை ரோகிணி சேர்கின்ற முகூர்த்தத்தில் அருந்ததி
போன்ற கற்புடைய கண்ணகிக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள்
என்பது பொருள்.
- உதவி: இலக்கியம் என்றால் இலக்கியம்தான். மேலே சொல்லுங்கோ.
- முதல்: கோவலனும் கண்ணகியும் மன்மதனும் ரதியும் போலக் கொண்ட
மணக்கோலத்தைக் கண்குளிரக் கண்டு களித்து வாழ்த்தவென
மங்கல மங்கையர்கள் மங்கலப் பொருட்களைக் கொண்டு மயில்
போலச் சாயலுடன் அன்னம் போல் நடை நடந்து வருகின்றார்கள்.
- பாட்டு: பூரணகும்பங்கள் பொன்னின் கலங்கள்
கண்ணப் பொடியுடன் சுடர்விளக்கேந்தி
சந்தனச் சாந்தோடு அகிலின் புகையும்
பன்னிற மலர்களும் மாலையும் செண்டும்
முளைப்பாலிகையுடன் தாம்பூலத்தட்டேந்தி
பூத்திட்ட முல்லைக் கொடிபோல் ஓசிந்து
புன்னகைவீசிட வாழ்த்தியே வந்தனர்
காதலர் பிரியாமல் கவவுக்கை நெகிழாமல்
தீறுக வென்றே வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர்.
- உதவி 1: அடேயப்பா கண்கொள்ளாக் காட்சி, நேரில் பார்த்தால் எப்படி
இருக்கும்.

- உதவி 2: ஊர்கோலமே இப்படி என்றால் கல்யாணச் சாப்பாடு எப்படி இருந்திருக்கும்.
- உதவி 1: வாயுறாமல் கதையைக்கேள்.
- முதல்: கோவலனுடைய தந்தையின் ஏழுநிலை மாடியில் இடையில் உள்ள ஒரு மாடியில் இருவரும் குடி புகுந்தனர். இருவரும் ஒருவர் அழகில் ஒருவர் மயங்கி ஒருவரை ஒருவர் நலம் பாராட்டினர்.
- உதவி 2: கோவலன் கண்ணகியை எப்படிப் பாராட்டினான் என்பதைப் பாவடிகள் தேன்வடியப்பாரும் இளங்கோ அடிகள் பாடியதை ஒருக்கால் பாடிக்காட்டுங்கோ.
- முதல்: பாடுகிறேன், கேளுங்கள்
- பாட்டு: மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
- உதவி 1: ஆகா! ஆகா!
- முதல் பாட்டு: அரும்பெறல் பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமுதே என்கோ
யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ
தாழ் இருங் கூந்தல் தையால் நின்னை
- உதவி 2: என்ன அருமையான பாராட்டு
கண்ணகி கோவலனைப் பாராட்டியதையும் பாடுங்கோ. அது இன்னும் நல்லாயல்லோ இருக்கும்.
- உதவி 2: முட்டாள். அது சினிமாப் பெண்களெல்லோ அப்படிப் பாடுவர். இவள் குடும்பப் பெண் நேரே பாடுவாளோ.
- முதல்: இப்படியே கோவலன் கண்ணகியின் இல்லறவாழ்வு இனிதே தொடர்ந்தது. இல்லறத்தானுக்குரிய அறங்களான அறவோர்க்களித்தலும், அந்தணர் ஒம்பலும், துறவோர்க்கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும் சிறப்பாக நடந்தன. அதுமட்டுமல்ல வள்ளுவர் சொல்லுவாரே,

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஓக்கல்,
தான் என்று ஐம்புலத்தாரும் ஓம்பி

ஊரும் உலகும் போற்ற வாழ்ந்தார்கள்.

இப்படியே சிலகாலம் மகிழ்ச்சியாகக் கழிந்தது. ஒருநாள் தெருவிலே
முரசறைந்து அறிவிக்கும் அறிவித்தல் ஒன்று கேட்டது.
கோவலனும் கண்ணகியும் வாயிலில் சென்று பார்த்தனர்.

முதல் பாட்டு: காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கலைவிருந்து ஒன்றிருக்கு
கணிகையர் குலத்துதித்த கட்டழகி மாதவியாள்
ஆடற்கலை பயின்று அரங்கேற்றம் செய்கின்றாள்.
தேடற்கரியகன்னி தெய்வமகள் ஊர்வசிபோல்
பன்னிரண்டு வயதுடையாள் பவளமலர் போலிருப்பாள்
தென்னவன் முன்னிலையில் ஆடல் அரங்கேற்றவுள்ளாள்.

வசனம்: செல்வச் சீமான்களே சீமாட்டிகளே எல்லோரும் வாருங்கள்.
ஆடற்கலையின் அற்புதத்தைப் பார்த்திடலாம் என்று முரசறைந்து
சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள்.

உதவி 1: புதுத்தம்பதியர் இருவரும் போய்ப் பார்த்திருப்பார்கள்.

முதல்: அதுதான் இல்லை. கோவலன் கண்ணகியை ஆடல்காண வாவென
அழைத்தான். கண்ணகி மறுத்துவிட்டாள்.

உதவி 2: ஓகோ பிரச்சனை ஆரம்பமாகிவிட்டதோ.

முதல்: கோவலன் எல்லாக் கலையிலும் வல்ல ஆணழகன் அல்லவா.
கண்ணகி சொன்னாள். உங்களில் காணாத கலை அழகையா நான்
அங்கே காணப் போகின்றேன். நான் வரவில்லை என்றாள். கோவலன்
மனம் போகவேண்டும் என உந்தியது. தனியாகவே போனான்.

முதல் பாட்டு: ஆடற்கலைக்கெனவே அமைத்தகலை அரங்கினிலே
ஆடல்ஆசான் பாடல் ஆசான் யாழ் ஆசான் குழல் ஆசான்
மத்தளவித்தகரும் தண்ணுமைமயின் விண்ணர்களும்
குயிலுவக் கலைஞர்களும் கூடி ஒன்றாய் இசைமுழங்க
பொன்னால் வடிவமைத்த பூங்கொடி பெண்ணுருவில்
மின்னல் கொடிபோல் ஆடக் கண்டவர்கள் மெய்மறந்தார்.

- வசனம்: மாதவியின் ஆடலைக் கண்டவர்கள் மதிமயங்கிப் போனார்கள். அரசன் எழுந்தான். ஆடற்கலையழகியின் அற்புத ஆடலைப் பாராட்டி மாதவிக்குத் தலைக்கோல் பட்டமும், 1008 களஞ்சு பொன் முடிச்சும், பச்சைமாலையும் பரிசாகக் கொடுத்துச் சென்றான். கோவலன் மாதவியின் ஆடலில் தன்னை மறந்து லயித்து இருந்தான். திடீரென அரங்குக்கோர் கூனி வந்தாள்.
- உதவி 1: கூனியோ. கூனிக்கு அங்கென்ன வேலை. அங்கொரு கூனியால் அயோத்தி அரசே அழிந்ததே.
- உதவி 2: பாரதத்தில் வந்த சகுனியால் குருகுலமே அழிந்ததே. இந்தக் கூனியும் அழிவுக்குத்தான் வந்தாளோ.
- முதல்: எப்படியோ இந்தக் கூனி என்ன செய்கின்றாள் என்று இருந்து பார்ப்போம். அரங்கிற்கு வந்த கூனி அறிவித்தல் ஒன்று சொன்னாள்.
- “செல்வச் சீமான்களே, தனவந்தர்களே, பிரபுக்களே, மன்னன் கொடுத்த இந்த மாலை 1008ப் பொற்களஞ்சு பெறுமதியுடையது. இதனை விலை கொடுத்து வாங்குவோர்க்கு எங்கள் ஆடல் அழகி மாதவியும் அவள் கலையும் சொந்தமாகும். வாங்குவோர் முன்னே வந்து வாங்கலாம்.
- உதவி: கோவலன் வந்து வாங்கினானோ.
- முதல்: அப்படியேதான் நடந்தது. கோவலன் பொன்னைக் கொடுத்து மாலையை வாங்கினான். மாதவிக்கு அந்த மாலையை கூட்டினான். மாதவியுடன் போய்க் கூடிக் குலாவினான். கண்ணகியை மறந்தான்.
- உதவி 2: நான் சொன்னேன். கூனி வந்தால் கொடுமைதான் வரும் என்று,
- உதவி 1: ஐயையோ கண்ணகிப் பெண் பாவம். இதுரு பெரிய கொடுமையாயிற்றே.
- முதல்: கண்ணகி தோழி தேவநதி மூலம் நடந்ததெல்லாம் அறிந்து, கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் கவலைக் கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தாள். இன்று வருவார், நாளை வருவார், என்று நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள்.

- பாட்டு: மாசறு பொன்னே என்றும் வலம்புரி முத்தே என்றும்
ஆசையுடன் அணைத்தவர் என் அன்புமுகம் மறந்தாரோ
வாசமலரே தேனே வண்ணக்குல விளக்கே என்றார்
மோசம் செய்தாரே என்னை மோடி நான் என்ன செய்வேன்
என்று அமுதமுதே காலம் கழித்தாள்.
- உதவி: குலமகள் கண்ணகிக்கு இப்படியும் ஒரு கொடுமையோ.
- முதல்: இப்படியே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. கண்ணகியின்
வாழ்வில் விளையாடிய விதி இப்போது மாதவி வாழ்வில் விளையாடத்
தொடங்கியது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே ஆண்டுதோறும் சித்திரைப்
பூரணையை முன்னிட்டு நடக்கும் இந்திரவிழாவில் கோவலனும்
மாதவியும் கடலாடி மகிழ்வதற்குச் சென்றார்கள்.
- கோவலன் மாதவியுடன் பொய்யாக ஊடல் கொண்டான். வேறொரு
பெண்ணைப் புகழ்வதுபோல வீணை மீட்டிப் பாடினான். பதிவூக்கு
மாதவியும் வீணையை வாங்கித் தானும் வேறொருவனைப் புகழ்வது
போலப் பாடினாள்.
- கோவலன் அது உண்மை என நினைத்து இவள் கணிகையர் குல
வழக்கப்படி என்னை விட்டு வேறொருவனை விரும்பினாள் என்று
மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்றான்.
- பாட்டு: குலமகளின் மனக்கோயில் குடியிருந்த தெய்வம் அது
விலைமகளின் வீட்டினிலே வீழ்ந்து கிடந்ததுவே
விலை மகளின் வீடுவிட்டு மீண்டும் புறப்பட்டதுவே
குலமகளின் வீட்டுக்கோ வேறெங்கோ போவாரோ
- உதவி: ஊரறிய உலகறியக் கட்டிய கண்ணகியை விட்டு மாதவியின்பின்
போன கோவலன் இப்போ மாதவியையும் விட்டுப் போனான்.
- பாட்டு: சொந்தமான கண்ணகியைத்
துயர்க் கடலில் தவிக்கவிட்டு - இடையில்
வந்தவளின் பின்னாலே போயினான் - கோவலன்
வாழ்வழி இல்லாமல் மீள்கிறான்

கோடிகோடி செல்வமெல்லாம்
கொட்டிக் கொடுத்துவிட்டு
வாடி வழிதருமாறிப் போகிறான் - பாவம்
வந்தவழி திரும்பியல்லோ போகிறான்.

முதல்: கோவலன் பிரிவால் கண்ணகிக்கும் மாதவிக்கும் கோவலனுக்கும்
துன்பமே கழ்ந்தது.

பாட்டு: கோவலன் பிரிவென்னும் வில்லுப்பாட்டுக் கேட்டவர்கள்
எல்லோருக்கும் எங்களது வணக்கம். எங்களை
மதித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் வணக்கம்.
வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம்.

சிலப்பதிகார வில்லிசை - 2

கண்ணகி வழக்குரை

காப்பு

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே

வில்லிசைபாட வில்லிசைபாட

வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம் நீ

தந்தருள்வாய் கணபதியே

வணக்கம்

வந்திருக்கும் பெரியோரே வாலிபரே வனிதையரே

சிந்தைமகிழ்ந் தூங்களுக்கு நல்வணக்கம் சொல்லுகிறோம்.

உதவி: ஆமா இன்றைக்கு என்ன கதை சொல்லப் போகிறீர்கள்

முதல் பாட்டு: மூவேந்தர் நாட்டுக்கதை முத்தமிழில் நடந்தகதை
பாவேந்தர் இளங்கோ தந்த பண்ணிசைக்கும் சிலம்பின்கதை
கற்பரசி கண்ணியாள் வழக்குரைத்து வென்றகதை
அற்புதமாய்ப் பாடிடுவோம் அன்புடனே கேட்டிடுவீர்.
இன்று உங்கள் முன்னிலையில் கண்ணகி வழக்குரை என்னும் கதை
பாடப்போகின்றோம்.

உதவி: முதலில் கண்ணகி ஆரென்று சொல்லுங்கோ.

முதல்: சோழவள நாட்டிலே பூம்புகார் என்னும் காவிரிப் பூப்பட்டினத்தில்
வாழ்ந்த பெருவணிகர் மாநாயக்கன் என்பவருடைய மகள் கண்ணகி.
இந்தக் கண்ணகிக்கும் அந்நகர் பெருவணிகன் மாசாத்துவான் மகன்
கோவலனுக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள்.

பாட்டு: அருந்ததிபோல் கற்புடையாள்
அழகினிலே ரதியைப் போல்வாள்
திருமகள்போல் செல்வமகள்
தித்திக்கும் சொல்லழகி
கண்மணியாள் கண்ணகிக்கும்
மன்மதன்போல் வடிவழகன்

மாதர்புகழ் பேரழகன்

கவின்கலைகள் அத்தனையும்

கற்றறிந்த பெருங்கலைஞன்

கோவலனுக்கும் மன்னர்தம் திருமணம்போல் மாபெரிய திருமணவிழா நடந்தது.

உதவி: பெருவணிகர் என்றால் பெரிய செட்டிமார்தானே.

உதவி 2: செட்டிமாரிடம் தானே செல்வம் குவிந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட செட்டிமார் வீட்டுக் கலியாணம் என்றால் எப்படி இருக்கும்.

முதல்: கோவலனும் கண்ணகியும் இல்லறவாழ் வென்னும் இன்பசாகரத்தில் மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

பாட்டு: எழுநிலை மாடத்திலே இடையிலொரு மாளிகையில்
அழகொளிரும் பஞ்சகனையில் அன்றில்கள் போலிருந்தார்
கரும்பு மதன் ரசமும் போலே கனியுமதன் சுவையும்போலே
இரு உடலுக் கோருயிர்போல் இன்புற்றே வாழ்ந்தார்கள்.

இவ்விதம் இணைபிரியாமல் வாழங்காலத்திலே ஒருநாள் சோழநாட்டு ஆடல் அழகி கணிகையர் குலத்துதித்த மாதவி என்பாளின் ஆடல் அரங்கேற்றம் காணக் கோவலன் போனான். அவன் மாதவியின் ஆடலில் மயங்கிக் கண்ணகியை மறந்து மாதவியுடனே இன்பக் கேளிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்தான்.

உதவி: என்ன சொல்கிறீர்கள். கட்டிய பெண்ணைக் கைவிட்டு மற்றொருத்தியுடன் மகிழ்ந்திருந்தானா?

முதல்: ஆமாம்.

பாட்டு: மாதவியாள் ஆடலிலே மதிமயங்கித்தான் கிடந்தான்
கண்ணகியாள் தன் நினைவைக் கனவிலுமே நினைக்கவில்லை.

உதவி 2: அப்போ கணிகை என்ன செய்தாள்.

முதல்: என்ன செய்வது. விதியை நொந்தாள். கண்ணான் கணவன் கைவிட்ட கதையை மற்றவர்க்கு எப்படி சொல்லுவது. இன்று வருவார் நாளை வருவார் எனக் காத்துக் கிடந்தாள்.

- பாட்டு: பூவிழந்தாள் பொட்டிழந்தாள்.
பொன்னகையெல் லாமிழந்தாள்
கூந்தல் முடிக்கவில்லை கண்ணுக்கு மைதீட்டவில்லை
சேர்ந்துவிழும் பூங்கொடிபோல்
துயர்க் கடலில் தான் கிடந்தாள்.
- முதல்: இப்படியே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. கோவலனுக்கும்
மாதவிக்கும் மணிமேகலை எனும் பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து
வந்தது. ஒருநாள் இந்திரவிழாக் காண இருவரும் புறப்பட்டனர்.
- உதவி: இந்திர விழாவா அது என்ன?
- முதல்: காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கடற்கரையில் ஆண்டுதோறும் சித்திரைப்
பூரணையை முன்னிட்டு நடக்கும் கோலாகல விழா. இந்திரலோகமோ
என்று கண்டார் களிகொள்ளும் மிகப் பெரிய விழா வானுலகத்
தேவர்களும், பன்னாட்டுக் கலைஞர்களும் மண்ணாளும் மன்னர்களும்
வந்து கடலாடி ஆடிப் பாடி மகிழும்விழா.
- பாட்டு: வண்ண வண்ணக் கோலம் போட்டு
வாயில் தோறும் கும்பம் வைத்து
வாழை கமுகு நட்டு
மகரதோரணங்கள் கட்டி
பட்டு வண்ணக் கொடிகள் கட்டி
பக்கமெல்லாம் பந்தல்போட்டு
பொன்னுலகு வந்ததெனப்
புவியெல்லாம் அலங்கரித்தார்
- உதவி: கோவலனும் மாதவியும் கடலாடப் போனார்களோ
- முதல்: எல்லோரும் தேவலோகத்தவரோ என்று எண்ணும்படி தம்மை
அலங்காரம் செய்து கடலாடியும் கவின்கலைகள் ஆடிப்பாடியும்
இன்புற்றார்கள். அவ்வண்ணமே கோவலனும் மாதவியும் ஆடிக்
களித்தனர். திடீரெனக் கோவலன் யாழை வாங்கி வாசித்துக் கானல்
வரி பாடினான். ஒரு ஆடவன் இரு பெண்களை விரும்புவது போல
விளையாட்டாகப் பாடினான். உடனே மாதவியும் யாழை வாங்கி ஒரு
பெண் இரு ஆடவர்களை மணப்பதாக விளையாட்டாகப் பாடினாள்.

விளையாட்டு விளையாயிற்று. கோவலனுக்குக் கண்ணகிமேல் சந்தேகம் வந்தது. இவள் கணிகையர் குலவழக்கப்படி இப்போ என்னைவிட்டு வேறுயாரோ ஆடவனை விரும்புகிறாள் என்று எண்ணி அவளுடன் கோபித்துக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டகன்றான். மாதவியும் கவலையுடன் மீண்டாள்.

பாட்டு: குலமாது கண்ணகியின் கோயிலில் இருந்த தெய்வம்
விடைமாது மாதவியின் வீட்டில் கிடந்த துண்டு
விடைமாது மாதவிமேல் கோபங் கொண்ட காரணத்தால்
குலமாது கண்ணகியின் கோயிலுக்கே போகிறதே.

உதவி: ஐயோ பாவம். மானமிழந்து மதிக்கெட்டு மீண்டும் கண்ணகியிடமே போகிறாரோ.

முதல்: வேறெங்கு போவார். கண்ணகியிடம் தான் போகிறார். கண்ணகியின் தோழி தேவந்தி, கண்ணகியிடம் போகிறாள். கண்ணகிதான் கண்ட கொடிய கனவு ஒன்றைச் சொல்லுகிறாள். தெய்வ கோட்டத்திற்குப் போய் வழிபட்டால் எல்லாத் துன்பமும் தீரும் என அழைக்கிறாள். எனக்குத் தெய்வம் என் கணவன்தான். வேறு தெய்வம் எதையும் வணங்கேன் என்று சொல்லி மறுக்கிறாள். இந்நேரம் கோவலன் கண்ணகி என அழைத்தப்படி நாணிக்கோணி அவள் முன் நிற்கின்றான். கண்ணகி என் தெய்வம் வந்தீர்களா வாருங்கள். என வரவேற்று இருக்கச் செய்கின்றாள். கோவலர் தன் முன்னோர் தேடிவைத்த செல்வமெல்லாம் தொலைத்து இழி நிலைக்கு ஆளானேனே. இனி எப்படி வாழ்வேன் என மனக்கவலைப்படுகிறான். கண்ணகி தன் காற்சிலம்பை விற்று மீண்டும் வணிகத்தைத் தொடங்கலாம் எனச் சொல்கிறாள்.

பாடல்: பேதைஎனை ஆதரிக்கும் நீ பெண்ணல்லத் தெய்வமம்மா
யார் கண்ணிலும் படாமலேநாம் இரவோடிருவாகப்
பாண்டிநாடு சென்றிருவோம் மதுரைநகர் பொற்கொல்லர்
வேண்டிவார் சிலம்பினையே நல்லவிலை தந்திருவார்
இப்போதே புறப்படுவாய் இருவோமும் சென்றிருவோம்
என்று சொல்லக் கண்ணகியும் புறப்பட்டு இரவிரவாகக் கால்
நடையாகக் கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த பாதைவழியே போனார்கள்.

உதவி : ஐயோ பாவம் கண்ணகி. மண்ணில் படாது அவள் பாதங்கள் கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த காட்டு வழி நடக்கிறதே. பாவி கோவலன் செய்த குற்றத்தைத் தாங்கிக் கண்ணகியும் கஷ்டப்படுகிறாளே.

முதல்: அவர்கள் இருட்டு வழியிலே வழிதெரியாமல் தவித்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தெய்வம் போலவந்தார் ஒருவர்.

உதவி: யார் அது.

முதல்: கவந்தி அடிகள் என்னும் துறவி. அவர் இவர்களை யாரென விசாரித்தறிந்து இரக்கம் கொண்டு பக்கத்தில் இருந்த ஆயர்சேரியில் ஆய்ச்சியர் தலைவி மாதரியிடம் அடைக்கலமாக ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றார். அன்றிரவு அங்கேயே தங்கினார்கள். மறுநாள் காலை கோவலன் கண்ணகியை ஆய்ச்சியருடன் இருக்கச் செய்துவிட்டுத் தனியாகச் சிலம்பு விற்க மதுரை நகர் சென்றான். கண்ணகி மீண்டும் பிரிவதா எனக்கவலை கொண்டாள்.

கோவலன்

பாட்டு: சிலம்புவிற்று வந்திருவேன் செல்வமே நீ கலங்காதே
நலம்பெறவே வாழ்ந்திடலாம் பொற்சிலம்பு விற்றுவானேன்
கண்மணியாள் கண்ணகியை ஆய்ச்சியரே காத்திருவீர்
எண்ணமெல்லாம் உன் நினைவாய் என்னவளே வந்திருவேன்
என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டுக் கண்ணகியின் ஒருகால் சிலம்பையும்
வாங்கிக் கொண்டு நடந்து சென்றான்.

முதல்: ஆய்ச்சியர்கள் கண்ணகியை அழைத்துக் கொண்டு போய் பசுக் கூட்டங்களை காட்டிமகிழ்ந்தார்கள். அப்போது அப சகுனங்கள் தோன்றுதலைக் கண்டார்கள். கண்ணகிக்கு வலக்கண் துடிக்கிறது.

பாட்டு: கன்றுகள் பால் குடிக்கவில்லை. பசுக்கள் பால் இரங்கவில்லை.
காளைகளின் கண்களிலே கண்ணீர் வடிகிறதே
பாலும் உறையவில்லை பசுக்கள் இரை மீட்கவில்லை
காகம் கரைகிறதே கனசகுனம் தெரிகிறதே.
என்று ஆய்ச்சியர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். குலவழக்கப்படி தங்க
ஐக்குத் தீங்கொன்றும் வராமல் காக்கும்படி கண்ணனை வேண்டுவதல்
செய்து “ஆய்ச்சியர் குரவை பாடி ஆடி வழிபட்டார்கள். திடீரென மாதிரி
என்னும் ஆய்ச்சியர் தலைவி ஓலமிட்டபடி வந்தாள்.

- உதவி: ஏதோ விபரீதம் நடந்துவிட்டது போலிருக்கிறதே.
- முதல்: மாதிரி சொன்னாள். ஐயகோ நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது. கண்ணகியே என்னென்று சொல்வேன். கோவலன் சிலம்பு விற்கப் போன இடத்தில் அச்சிலம்பு அரசியின் சிலம்பென்றும், கோவலன் கள்வனென்றும் அரசனாற் கொலை செய்யப்பட்டானாம். ஐயகோ என் செய்வோம் என்றழுதாள். கண்ணகி கதறித் துடித்தாள். திடீரென ஆவேசம் கொண்டவள் போல் எழுந்தாள்.... காய்கதிர்ச் செல்வனே என் கணவன் கள்வனோ, என் கணவன் கள்வனோ, என் காற்சிலம்பு விற்கச் சென்ற என் கணவன் கள்வனோ. இப்போதே அரசனிடம் செல்வேன். என் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதை நிரூபித்தன்றி உறங்கேன் எனத் தலைவிரி கோலமாகப் புறப்பட்டாள்.
- உதவி: இதென்ன கொடுமையப்பா. கண்ணகியின் காற்சிலம்பைத் தானே விற்கச் சென்றான். எப்படிச் கள்வன் என்பர்.
- முதல்: மன்னனின் மாளிகைக்கே நேரே போனாள். காவலனைப் பார்த்து,
- பாட்டு: வாயிலோயே வாயிலோயே
நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தன்
வாயிலோயே உன் மன்னனிடம் போய்ச் சொல்
மெய்யிற் பொடியும், விரித்த கருங்குமுலும்
கையிற் தனிச் சிலம்பும் கண்ணீருமாக ஒரு
காரிகை உன்னைக் காண வந்துள்ளார் என்று சொல்
எனக் கட்டளையிட்டார். வாயில் காவலன் பயந்தோடிப்போய்
மன்னனிடம் சொல்ல மன்னன் வரச் சொன்னான். கண்ணகி மன்னர்
முன் சென்றாள்.
- உதவி: ஐயையோ என்ன நடக்கப் போகிறதோ. கோவலனை வெட்டிய
மன்னன் இவளையும் வெட்டிவிடுவானோ.
- முதல்: கண்ணகி சொன்னாள்
தேரா மன்னா செபுவதுடையேன், நான்.
ஒரு புறாவுக்காகத் தன்னுடல் கொடுத்த சிபிச்சக்கரவர்த்தியும்
ஒரு பசுவின் கன்றுக்காகத் தன் மகனையே கொன்ற மனுநீதிச்
சோழனும் ஆண்ட சோழநாட்டவர் பெரும் பெயர்ப்

புகாரே என்னார்.

ஏசாச்சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வணிகன் மகனாகப் பிறந்து, வாழ்தல் வேண்டி
ஊழ்வினை துரப்ப உன் மதுரை மா நகர்க்கு வந்து
என் காற்சிலம்பு விற்க வந்தபோது அந்தச் சிலம்பு
அரசியின் சிலம்பெனக் கள்ளப்பட்டம் சூட்டி
உன்னாற் கொல்லப்பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி நான்.

உதவி: என்று கோபக்கனல் பறக்கப் பேசியிருப்பாளோ. வீரப்பெண்ணென்றால்
கண்ணகிதான். அதற்கு அரசன் என்ன சொன்னான்.

முதல்: பெண்ணே! கள்வனைக் கொல்லுதல் கொடுங்கோல் அன்று. அதுவே
செங்கோல். இதற்கேன் இத்தனை கோபம் என்றான்.

உதவி: கண்ணகி கோபம் இன்னும் கூடியிருக்கும்.

முதல்: ஆமாம்.

பாடல்: அறநெறி அறியாத மன்னவா

என்கணவன் கொண்டு வந்த சிலம்பெங்கே - இதோ

என் மற்றச் சிலம்பிருக்குப் பார் மன்னா

என் சிலம்பின் உள்பரல்கள் மாணிக்கம்

இரண்டையும் நன்றாகப் பார் மன்னா.

என்று கண்ணகி கூறியதும் மன்னன் ஏவலனைப் பார்த்துக்
கோவலனிடம் பெற்ற சிலம்பைக் கொணர்க என்றான். சிலம்பு
வந்தது. உன் காற்சிலம்பினுள் பரல்கள் மாணிக்கம் என்றாய். என்
மனைவியின் காற்சிலம்பினுள் உள்ளவை முத்துக்கள் என்றான்
மன்னன். கோபங்கொண்ட கண்ணகி கோவலன் கொண்டு வந்ததாக
மன்னன் காட்டிய சிலம்பை எடுத்து நிலத்தில் எறிந்துகட்டினான்.
அதற்குள் இருந்த மாணிக்கங்கள் மன்னன் முகத்தில் தெறித்துப்
பறந்தன.

எல்லோரும் திகைத்து நின்றனர். மன்னன் பதைபதைத்தான்.

பாட்டு: நானோ அரசன் நானே கள்வன்
 பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
 நானோ அரசன் நானே கள்வன்
 தென்னவன் நீதி என்முதற் பிழைத்தது
 என்னுயிர் விடுவேன் என்னுயிர் விடுவேன்
 என்று வீழ்ந்திறந்தான். கொடியும், குடையும், செங்கோலும் வீழ்ந்தன.
 கோப்பெருந்தேவியும் வீழ்ந்திருந்தாள்.

உதவி: ஐயையோ பொற்கொல்லன் பொய்யால் ஒரு அரசை அழித்ததே.
 கண்ணகி என்ன செய்தாள்.

முதல்: கண்ணகி கோபம் தணியவில்லை. குற்றமற்ற கோவலன்
 கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்திருந்த மதுரை நகருள்ளாரைத் தீக்கிரை
 யாக்குவேன்.

பாட்டு: மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
 பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாயின்
 ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும்
 என்பட்டிமையும் காண்பீர் இதோ
 என்று புறப்பட்டாள்.

தனது இடது முலையைத் திருகி எறிந்து அக்கினி தேவனே என
 அழைத்தாள். அக்கினி தேவன் வந்தான்

பாட்டு: பார்ப்பார் அறவோர் பசு பத்தினிப் பெண்டிர்
 மூத்தோர் குழவி இவர்களைக் கைவிட்டுத்
 தீத்திறத்தோர் பக்கமே செல் என்றாள்
 மதுரைமா நகர் சாம்பரானது.

பாட்டு: விருப்புடனே வந்திருந்து
 வில்லுப்பாட்டுக் கேட்டவர்கள்
 எல்லோருக்கும் எங்களுது வணக்கம்
 எங்களை மதித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் வணக்கம்
 மங்களம், மங்களம், மங்களம்.

வணக்கம்.

சிலப்பதிகார வில்லிசை - 3

கற்புக்கனல்

காப்பு:

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே
வில்லிசைப்பாட வில்லிசைப்பாட
வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம் நீ
தந்தருள்வாய் கணபதியே

வணக்கம்:

வந்திருக்கும் பெரியோரே வாலிபரே வனிதையரே
சிந்தை மகிழ்ந்திருக்கும் சிறுவர்களே முதியோரே
உங்களுக்கு எங்களது உளமார்ந்த வணக்கம்தோ
எங்களுக்கும் உங்களது நல்வாழ்த்தைத் தந்திருங்கள்.

உதவி: ஆமா இன்றைக்கு என்ன கதை சொல்லப் போகிறீர்கள்

முதல்: கற்புக்கனல் கண்ணகியின் கதை சொல்லப் போகிறோம்.

உதவி: கற்புக்கரசி கண்ணகி என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் நீங்கள் கற்புக்
கனல் என்கிறீர்கள்.

முதல்: ஆமாம், கண்ணகியின் கற்புக் கனலான கதைதான் சொல்லப்
போகிறோம்.

உதவி: சரி, சொல்லுங்கள்

பாட்டு: சோழவள நாட்டினிலே காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திருந்த பெருவணிகன் மாநாயக்கன்
செல்வ மகள் கண்ணகியின் கதையை நான் சொல்லவந்தேன்.

உதவி: பெரு வணிகன் மாநாயக்கன் என்றால்.

முதல்: கப்பல் வைத்து வெளிநாட்டு வியாபாரம் செய்கின்ற பெருஞ்செல்வச்
செட்டியார் அவர் பெயர் மாநாயக்கன்.

உதவி: ஓகோ பெருஞ்செல்வர் கதை என்று சொல்லுங்கள்.

பாட்டு: கண்ணகியாள் பன்னிரண்டு வயதுடைய கன்னியளாய்
அருந்ததியோ ரதிதானோ அழகின் திருவுருவோ
பூத்திருக்கும் பொற்கொடியோ புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ
என்று கண்டவர்கள் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் விதமாக
வளர்ந்தாள். மணப்பருவம் எய்திய அவளுக்கு மணம் பேசினார்கள்.

உதவி: மணமகன் யாரோ

முதல் பாட்டு: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துத் தனவணிகன் மாசாத்துவான்
கோவேந்தர் செல்வத்திலும் கூடியதோர் பெருஞ்செல்வர்
மாசாத்துவானின் மைந்தன் மன்மதன்போல் அழகுடையான்
தேசத்துக் கலைகளெல்லாம் கற்றறிந்த பெருங்கலைஞன்
பதினாறு வயதுடையான் கோவலனாம் குமரனுக்கும்
மணம் பேசி முடித்தார்கள். நாடாளும் மன்னர் வீட்டுத் திருமணம்
போலக் கோலாகலமாகத் திருமணம் நடந்தது.

உதவி: இருவரும் மன்மதனும் ரதியும் போல இருந்திருப்பார்கள். மீதிக்
கதையைச் சொல்லுங்கள்.

முதல்: இருவரும் எழுநிலை மாடத்தின் இடையேயுள்ள பொன்வண்ண
மாளிகையில் பூஞ்சிட்டுக்களாக வாழ்ந்தார்கள்.

பாட்டு: கென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்று
ஐம்புயத்தா றோம்பி அகமகிழ்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.
இப்படியே சில ஆண்டுகள் இன்பமாகக் கழிந்தன. ஒருநாள் வீதியிலே
முரசறைந்து அறிவித்தல் ஒன்று கேட்டது.

உதவி: அப்படி என்ன அறிவித்தலாயிருக்கும்.

முதல் பாட்டு: காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கலைவிருந்து ஒன்றிருக்கு
கணிகையரின் குலத்துதித்த கட்டழகி மாதவியாள்
ஆடற்கலை பயின்று அரங்கேற்றம் செய்கின்றாள்.
தேடற்கரிய கன்னி தெய்வமகள் ஊர்வசிபோல்
பன்னிரண்டு வயதுடையாள் பவளமலர் போலிருப்பாள்
மன்னவனின் முன்னிலையில் ஆடலரங் கேறவுள்ளாள்.

என்ற அறிவித்தல் கேட்டது. கோவலன் கலைஞனல்லவா. ஆடல் காண ஆவலுடன் போனான். மாதவியின் ஆடலில் மனதைப் பறிகொடுத்தான். கண்ணிகைய மறந்தான். மாதவியோடு வாழல் உற்றான். மாதவியின் ஆடலிலும் பாடலிலும் மதிமயங்கி இந்த உலகத்தையே மறந்து மாதவியே தஞ்சமென்று கிடந்தான்.

உதவி: ஐயோ பாவம் கண்ணகி, கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் காலம் கழித்திருப்பாள்.

முதல்: அப்படியேதான் நடந்தது. ஆனால் காலம் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லையே. ஆண்டுகள் பன்னிரண்டு பறந்தன. ஒருநாள் காவிரிப்பூம் பட்டினக் கடற்கரையில் நடந்த இந்திர விழாவுக்கு இருவரும் போனார்கள். ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாய் இருந்தார்கள். திரைக்கோவலன் வீணையை வாங்கி வாசித்து இரு வேறு பெண்களை ஒரு ஆடவன் விரும்புவதுபோலப் பாடினான். மாதவியும், அதே மாதிரி ஒரு பெண் இரு ஆண்களை விரும்புவதுபோல விளையாட்டாக பாடினாள்.

உதவி: ஓகோ விளையாட்டு விளையாயிற்றோ.

முதல்: ஆமாம். கோவலனுக்கு மாதவி மேல் சந்தேகம் வந்தது. மாதவி வேறொருவனை விரும்பினாள் என்று கோபித்துக் கொண்டு போகப் புறப்பட்டான். மாதவி எவ்வளவோ கேட்டும் மறுத்துவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

உதவி: எங்கே போயிருப்பாள்.

முதல்: வேறெங்கே போவது. கண்ணகியின் வீட்டுக்கே போனாள்.

பாட்டு: உலகறிய மனந்த பெண்ணை உதறிவிட்டுப் போனமகன்
உலகவர்க்கு அஞ்சிஅஞ்சி இரவிரவாய்த் திரும்பி வந்தான்
வந்தவனை உதறாமல் வாருங்கள் என்று சொல்லி
நிந்தனைகள் செய்யாமல் கண்ணகியாள் வரவேற்றாள்

உதவி: எந்தப் பெண்தான் இப்படி வரவேற்பார். எங்கள் பெண்களாயிருந்தால் தும்புக்கட்டை எடுத்து அடித்துத் துரத்தி இருப்பார்கள்.

முதல்: கண்ணகி கணவனையே கண்கண்ட தெய்வமாக மதிப்பவள். அப்படி செய்வாளா. கோவலன் கண்ணகியின் முன் வெட்கித் தலைகுனிந்து

நின்றான். கைப்பொருள் எல்லாம் இழந்தேனே. இனி வாழ வழி இல்லையே எனக் கவலைப்பட்டான். கண்ணகி சொன்னாள்.

பாட்டு: செல்வமெல்லாம் இழந்தாலும் என் காற்சிலம்பிருக்கு நல்லவிலை போகும்படிதே விற்றுத் தொழில் செய்திடலாம். என்று சொல்லி ஒரு காற்சிலம்பைக் கழற்றிக் கோவலன் கையில் கொடுத்தான். அதை வாங்கிய கோவலன் ஊரார் உற்றார் அறியாவண்ணம் இரவோடிவராகப் பாண்டிய நாட்டிற்குப் போய்ப் பொற்கொல்லர் வாழும் மதுரை நகரில் விற்றுவிடலாம் என்னுடன் வா என்று புறப்பட்டான்.

உதவி: பாவம் கண்ணகி. திரும்பவும் ஏமாறப் போகின்றாளோ. கடவுளே நீதான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

முதல் பாட்டு: இரவோடிவராக யாருமறியா விதத்தில் இருவருமே கால்நடையாய் நடந்தார்கள் பூப்போலப் பாதங்கள் பொங்கி ரத்தம் வடிந்திடவும் நாவரண்டு காய்ந்திடவும் நடையாய் நடந்தார்கள். வேறுவழியின்றி, விதியை நொந்தவராய் நடந்து பாண்டிய நாட்டை அடைந்தார்கள்.

முதல்: கோவலன் அங்குள்ள இடைச்சேரி ஆய்ச்சியரிடம் கண்ணகியை அடைக்கலமாக இருக்கவிட்டு மதுரைப் பொற்கொல்லர் வீதிக்குச் சிலம்புவிற் கப் போனான். கோப்பெருந்தேவியின் காற்சிலம்பொன்றைக் களவெடுத்த அரண்மனைப் பொற்கொல்லன் எதிர்ப்பட்டான். சிலம்பைப் பார்த்தான். அரசியின் சிலம்பு போலவே இருந்தது. இவனை மாட்டிவிட்டு தான் தப்பித்துக் கொள்ளலாமென்ற வஞ்சக எண்ணம்கொண்டான். இது அதிகவிலை பெறும். அரசமாதேவிக்குப் பொருத்தமானது. இங்கேயே நில்லுங்கள் நான் விலைபேசி வருகின்றேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சிலம்புடன் போனான்.

உதவி: பாவம் கோவலன். பொற்கொல்லனின் வஞ்சக எண்ணத்துக்குப் பலியாகப் போகிறானே.

முதல் பாட்டு: அரசமாதேவியின் சிலம்பிது - மன்னா
அங்கொரு கள்வனிடங் கண்டேன்
விலைபேசி வந்து அகப்பட்டான்
அரசியின் சிலம்பிதோ கிடைத்தது - அவனைச்
சிரச்சேதம் செய்வதே முறை என்றான்.

மன்னன் சேவகர் இருவரை அழைத்து அந்தக் கள்வனைக்
கொன்றுவிட்டுச் சிலம்பைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று
கட்டளையிட்டான்.

உதவி: கோவலன் கொலையுண்டானா.

முதல்: ஆமாம் கோவலன் தலை வெட்டிக் கொல்லப்பட்டான். செய்தியறிந்தாள்
கண்ணகி. சீறி எழுந்தாள். என் கணவன் கள்வனோ. காய்கதிர்ச்
செல்வனே. நீயே எல்லாம் அறிபவன். என் கணவன் கள்வனோ
எனக் கதறினாள். இல்லை இல்லை என்று அசரீரி கேட்டது.
மறுகாற் சிலம்பையும் கையில் கொண்டு ஆவேசமாகப் பாண்டியன்
அரண்மனைக்குப் போனான்.

பாட்டு: நீதிஅறியாத மன்னவா - என்ன
மோசம் செய்தாய் என் கணவனை
கொலையுண்ட கோவலன் மனைவி நான் - இங்கே
கொண்டுவா அந்தச் சிலம்பினை
ஒற்றைச் சிலம்பிதோ இருக்கிறது - இதோ
மற்றக்கால் சிலம்பையும் வைத்துப்பார்.
என் காற்சிலம்பினுள் மாணிக்கம் - இதோ
இரண்டையும் ஒத்து நீ பார்த்திடு.

பாண்டியன்

சொன்னான்: கோப்பெருந் தேவியின் சிலம்புளே - கொற்கை
முத்துப்பரல்களே உள்ளன
என்றான்.

கோவலன் சிலம்பினைக் கொண்டுவா - இதோ
உடைக்கிறேன் பார் இப்போ மணிகளை

என்று சொல்லி நிலத்தில் எறிந்துடைத்தான். மாணிக்கக் கற்கள் பாண்டியன் முகத்தில் தெறித்தன.

உதவி: சரியான வேலை செய்தாள் கண்ணகி.

முதல்: ஆமாம். பாண்டியன் கொலுவை விட்டு எழுந்து பதறித்துடித்தான். என் நீதி பிழைத்தது. நானோ அரசன் நானே கள்வன் என்னால் பாண்டியர் செங்கோல் வளைந்ததே ஐயகோ உயிர்விடுவேன் என்று சொல்லி வீழ்ந்திறந்தான்.

உதவி: கோப்பெருந்தேவி?

முதல்: அவளும் கணவனை இழந்த எனக்கு வாழ்வெதற்கு என்று கதறியழுது வீழ்ந்திறந்தாள்.

உதவி: பாண்டியன் குலமே பாழ்பட்டதே. காலத்தால் மாறாப் பழியாயிற்றே.

முதல்: கண்ணகியின் கோபம் இன்னும் அடங்கவில்லை. மேலும் ஆவேசமாகப் புறப்பட்டாள். குற்றமற்ற என் கணவனைக் கள்வனென்று பழிசமத்திக் கொலைக் களப்பட வைத்துப் பார்த்திருந்த மதுரையைத் தீக்கிரையாக்குவேன் என மதுரை நகரைச் சுற்றிச் சுற்றி ஊழிகாலத்துக் காளிபோல் திரிந்தாள்.

பாட்டு: மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாயில்
ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும்
என் பட்டமையும் காண்பீர் மாநிலத்தீர்
என்று ஓடித் திரிந்தாள்.

உதவி: இதென்ன விபரீதம் அப்பா. மன்னன் செய்த குற்றத்திற்கு மக்கள் என்ன செய்வார்கள்.

முதல்: ஒரு பாவத்தைச் செய்தவனுக்கு மட்டுமல்ல
அதைப் பார்த்திருப்பவர்க்கும் பாதிப்பாவம்
சேரும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கல்லவா.

- உதவி: ஆமாம் எப்படி மதுரையை எரியூட்டினாள்.
- முதல்: தன்னுடைய இடது முலையைத் திருகி எடுத்து அக்கினி தேவனே இப்போதே வா. பாழ்பட்ட மதுரையை எரித்து அழித்துவிடு என்று அழைத்தாள்.
- உதவி: அக்கினி தேவன் வந்தானோ.
- முதல்: வந்தான். சுவாலை விட்டு எரியும் கோலத்தில் கண்ணகி முன்வந்து நின்று, கற்புடைத்தாயே நான் யார்யாரை எல்லாம் எரிக்க வேண்டும் என்று பணிந்து கேட்டாள்.
- பாட்டு: பார்ப்போர் அறவோர் பசுபத்தினிப் பெண்டிர்
மூத்தோர் குழந்தைகள் நோயாளர் இவரைவிட்டுத்
தீத்திறத்தோர் பக்கமே சென்று எரித்திருவாய்.
- உதவி: அப்ப மதுரையுள்ளார் எல்லாரையும் எரிக்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள். கோபத்தின் போதும் கண்ணகி அறந்தவறவில்லை.
- முதல்: ஆமாம் மதுரை எரிந்தது. நல்லோர் தப்பினர். கெட்டோரும் அவர் செல்வங்களும் அழிந்தொழிந்தன. கண்ணகி இப்போதும் கோபக்கனல் பறக்க ஆவேசமாக மதுரையைச் சுற்றி வந்தாள். அப்போது ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது.
- உதவி: என்ன அதிசயம் அது.
- முதல்: மதுரையின் காவல் தெய்வம், அதுதான் மதுராபதித் தெய்வம் தோன்றியது. பாதி பெண்ணும் பாதி ஆணுமாகத் தோன்றிய தெய்வம். கண்ணகியைப் பார்த்து,
- பாட்டு: கற்புக்கனல் கண்ணகிப் பெண்ணே - உன்றன்
கோபத்தை இத்துடன் விட்டிடு.
மதுரை நகரத்தீயும் அணையட்டும் - உன்றன்
மகத்துவத்தை நாடு அறிந்திடும்.
கவலையை விட்டிடு கண்ணகி - இதோ
உனதீவினை இத்துடன் தீர்ந்தது.

- முதல்: என்று ஆறுதல் கூறி மேலும் சொன்னது.
கண்ணகி பாண்டியனும் பிழை செய்திலன்
நீயும் பிழை செய்யவில்லை.
கோவலனும் பிழை செய்யவில்லை
ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டியதாலே
தான் எல்லாம்நடந்தன என்பதை நீ அறிவாய்
மதுரைமா நகர் தீயால் அழியுமென முன்பே
ஒரு சாபம் இருந்தது.
- பாட்டு: ஆடித்திங்கள் பேறிருட் பக்கத்து
அழல்சேர் குட்டத்து அட்டமி ஞான்று
வெள்ளிவாரத்து ஒள்ளெரி உண்ண
உரைசால் மதுரையொடு அரசு கேடுறும்.
- அதாவது ஆடிமாதத்து அபரபக்கத்து அட்டமித்திதி கூடிவரும் வெள்ளிக்
கிழமைமில் மதுரை எரியும். அரசும் அழியும் என்பது சரியாயிற்று. அந்த
நாள் இன்றையானது. நீ கருவியானாயேயன்றி நீ குற்றவாளியல்ல.
- உதவி: நடப்பதெல்லாம் முன்வினைப் பயனாகத்தான் நடக்கிறது. இதுதான்
விதியோ. அப்படியானால் கோவலன் கொல்லப்பட்டதற்கும் ஏதாவது
காரணம் உண்டோ.
- முதல்: உண்டு. உண்டு. மதுராபதித் தெய்வம் அதனையும் சொன்னது.
- உதவி: அதுதெப்படி.
- முதல்: முந்திய பிறப்பிலே
- பாட்டு: கலிங்க நன் நாட்டினிலே - நாட்டினிலே
சங்கமன் எனும் வணிகன் - ஆமாம்
சங்கமன் எனும் வணிகன்
தன் கபிலபுரத்தைவிட்டுச் சிங்கபுரம் சென்றங்கே
தானும் தன் மனைவியுமாய் வியாபாரம் செய்து வந்தான்
பரதன் என்னும் பெயருடைய அரசாங்க ஒற்றனவன்
சங்கமனை எதிர்ப்பாட்டு ஒற்றனைசை சாட்டிவிட்டான்
பரதன் சொல் கேட்ட மன்னன் சங்கமனைக் கொன்றுவிட்டான்
சங்கமனின் மனைவியிலி மலைமீது ஏறிசென்று
இவர்களும் இப்படியே சாவரெனச்சாபமிட்டு
தானும் வீழ்ந்திறந்து போகச் சாபமின்று பலித்ததுபார்.

முதல்: காட்டிக் கொடுத்த பரதன்தான் உன் கணவன் கோவலனாயும், அவனைக் கொன்ற அரசன்தான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனாயும் சங்கமன் மனைவி நீலிதான் நீயாகவும் வந்து பிறந்த முன்வினைப் பயனால் இந்நிலைக்கு ஆளானீர்கள். நீ இனி உன் கணவன் கோவலனை மனித உருவில் காணமாட்டாய். இன்றைக்குப் பதினாலாம் நாள் உன் கணவன் சேரநாட்டுச் செங்கோட்டுமலை உச்சியில் தேரொடு தேவ உருவில் வரக்காண்பாய். உன்னை அவன் தேவ உலகுக்கு அழைத்துச் செல்வான். நீ பத்தினித் தெய்வமென வணங்கப்படுவாய் என்று சொல்லிவிட்டு மதுராபதித் தெய்வம் மறைந்தது.

உதவி: ஓகோ இவ்வளவு கதையும் நடந்திருக்கே. நம்வாழ்விலும் நடப்பதெல்லாம் காரணத்துடன்தான் நடக்குது என்பது இப்போதுதான் விளங்குது. ஆமா கண்ணகி என்ன செய்தாள்.

முதல் பாட்டு: அக்கணமே கண்ணகியாள் அங்குநின்ற கோலத்துடன் தன் கணவன் கோவலனைக் காணும்வரை தரிக்கேள் எனக் செங்கோட்டுமலை நோக்கித் தீவிரமாய் நடை நடந்து அங்கோர் வேங்கை மரத்தடியில் கால்கடுக்கக் காத்துநின்றாள். சொன்னபடி பதினாலாம் நாள் கோவலன் தேருடன் வந்து தேவலோகம் அழைத்துச் சென்றான்.

உதவி: பிறகு என்ன நடந்தது.

முதல்: சேரநாட்டு மன்னன் செங்குட்டுவன் இதையுறிந்து கண்ணகியென்னும் பத்தினித் தெய்வத்துக்கு அந்த இடத்தில் கோயில்கட்டிப் பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டைத் தொடக்கி வைத்தான்.

பாட்டு: கற்பரசி கண்ணகியாள் பதிவிரதையாதலினால் பத்தினித் தெய்வமெனப் பாரறிய ஆனகதை இத்துணையும் இங்கிருந்து கேட்டவர்கள் யாவருக்கும் பத்தினியாள் அருள் தருவாள் யாவருக்கும் மங்களமே. மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

வணக்கம்.

சிலப்பதிகார வில்லிசை - 4

பத்தினித் தெய்வம்

காப்பு:

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே
வில்லிசைப்பாட வில்லிசைப்பாட
வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம் நீ
தந்தருள்வாய் கணபதியே

வணக்கம்:

பத்தினித் தெய்வம் எனும்
வில்லிசையைக் கேட்பதற்கு
இச்சபையில் வந்திருக்கும்
இளையோரே முதியோரே
எல்லோர்க்கும் எங்களது
இனிய பல வணக்கங்கள்.

முதல்: அன்பர்களே இன்று உங்கள் முன் பத்தினித் தெய்வம் எனும் வில்லிசை
பாட வந்தோம்.

உதவி: பத்தினித் தெய்வம் என்றால் அது எந்தத் தெய்வம்

முதல்: அதுதான் கண்ணகித் தெய்வம்

உதவி: ஓகோ நாம் பங்குனித் திங்களில் கண்ணகை அம்மன் கோயில்களில்
பொங்குவோமே. அந்தக் கண்ணகை தான் பத்தினித் தெய்வமோ.

முதல்: ஆமா ஆமா. கண்ணகி என்பவள் பத்தினித் தெய்வம் ஆனகதை தான்
இது.

உதவி: பாடுங்கள் கேட்போம்.

முதல் பாட்டு: நாடு மிக நல்ல நாடு - ஆமா நல்ல நாடு
சேர மன்னர் ஆண்ட நாடு - சேரர் ஆண்ட நாடு

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என்னுமொரு
மாமன்னன் ஆண்ட நாடு மலைவளங்கள் நிறைந்த நாடு
அவன் மைந்தன் செங்குட்டுவன் சேரநாட்டை ஆள்கையிலே
அங்கோர் அதிசயத்தை கேட்டு மகிழ்வடைந்தார்கள்

உதவி: அதென்ன அவ்வளவு பெரிய அதிசயம்

முதல்: ஒருநாள் சேரன் செங்குட்டுவனின் அரசவைக்குச் சில குறவர்கள்
வந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு செய்தி சொல்ல வந்தார்கள்.

பாட்டு: மன்னவா ஒரு சேதி கேளும் - எங்கள்
மலை மீது கண்டதோர் அதிசயம் கேளும்
செங்கோட்டு மலைஉச்சி மீதோர்
சேயிழை தலைவிரி கோலமாய் ஏறி
வேங்கை மரத்தின் கீழ் நின்றாள் - அவள்
வேதனை தோய்ந்த முகத்துடன் நின்றாள்
நாட்கள் பலவாக நின்றாள் - அங்கோர்
நாள்வானில் நின்றொரு தேர்வரக் கண்டோம்
தேரில் இருந்தொரு அழகன் - அவளைத்
தேடிவந்தவன் போலக் கட்டியணைத்தான்
இருவரும் தேரிலே ஏறி - அது
எங்கோவான் வழியிலே சென்று மறைந்தது
இந்த அதிசயம் சொல்ல - மன்ன
இங்கு வந்தோம் இது ஏதென்றறியோம்.

என்று சொன்னார்கள். அதிசயப்பட்ட மன்னன் ஏது நடந்தது என்று
அமைச்சரிடம் கேட்டான். அமைச்சர் நாமும் அப்படித்தான் அறிந்தோம்
மன்னா, புலவர் சாத்தனார் இதை நன்கறிவார் மன்னா. அவரிடம்
கேட்போம் என்றார்.

உதவி: புலவர் சாத்தனார் என்ன சொன்னார்.

முதல்: சாத்தனார் இதில் ஒரு பெரிய வரலாறு இருக்கிறது. இக்கதை
சோழநாட்டில் தொடங்கிப் பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்து சேரநாட்டில்
முடிந்திருக்கிறது என்றார்.

விபரமாகச் சொல்லுங்கள் என்றான் மன்னன். புலவர் சொன்னார்.

- பாட்டு: சோழவள நாட்டிலே காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்
வாழ்வயற்ற தளம்கொழிக்கும் தனவணிகர் குலத்தினிலே
கோவலனும் கண்ணகியும் மணம்புரிந்து வாழ்ந்தார்கள்.
ஆடல்கலையழகி மாதவியில் மதியயங்கிக்
கோவலனார் கண்ணகியைக் கைவிட்டுப் போய்விட்டார்.
சிலகாலம் மாதவியுடன் மகிழ்ந்திருந்த கோவலன் செல்வமெல்லாம்
இழந்து விதிவசத்தால் மீண்டும் கண்ணகியிடம் வந்தான்.
- உதவி: போனமச்சான் திரும்பி வந்தார் என்று சொல்லுங்கோ.
- முதல்: வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல் கண்ணகியின் காற்சிலம்பை விற்றுத்
தொழில் செய்யலாமென இரவோடிருவாகப் பாண்டிய நாட்டு
மதுரைக்குப் போனார்கள். அங்கு கோவலன் அரசியின் சிலம்பெடுத்த
கள்வனெனப் பொற்கொல்லனின் வஞ்சனையால் அரசனால்
கொல்லப்பட்டான்.
- உதவி: துன்பத்தின் மேல் துன்பம் வருகிறதே.
- முதல்: ஆமாம் துன்பம் வந்தால் தொடர்ந்துவரும் என்பதுதானே விதி. கண்ணகி
தன் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதைத் தன் கால்சிலம்புடைத்து
நிரூபித்தாள். அரசன் தான் நீதி தவறினேனே என்று வருந்தி இறந்தான்.
கண்ணகி கோபம் தணியாமல் தன் இடது முலையை திரகி எறிந்து
மதுரைமா நகரைத் தீக்கிரையாக்கிவிட்டு, மதுராபதியின் கட்டளைப்படி
முன்னைப் பிறப்பை உணர்ந்து சேரநாட்டுக்கு வந்து செங்கோட்டு
மலையுச்சியில் பதினாலுநாள் தவமிருந்து தேவலோகத்திலிருந்து
தேரில் வந்த தன் கணவனுடன் தெய்வமாகித் தேவலோகம் சேர்ந்தாள்.
அவள் பத்தினித் தெய்வமானாள் என்று நடந்த கதையை சாத்தனார்
சொன்னார்.
- உதவி: சாத்தனார் எல்லா வரலாறும் தெரிந்திருந்தார் போலிருக்கிறதே.
- முதல்: ஆமாம். சாத்தனார் சொன்னதைக் கேட்ட செங்கட்டுவன் கற்பின்
கனலான கண்ணகி எங்கள் நாட்டுச் செங்கோட்டு மலையில் வந்து
தெய்வமானது எங்களுக்கே பெருமை. கண்ணகிக்கு நாம் கோயில்
கட்டி விழா எடுக்கவேண்டும். நீர் என்ன சொல்கிறீர் முதலமைச்சர்

பெருமாக்கோதையாரே என்று கேட்டான் செங்குட்டுவன். அவரும் இது நல்ல யோசனை மன்னா, உடனே செய்ய வேண்டும் என்றார். தளபதி சொன்னார்.

பாட்டு: கயிலை மலையிலே கல்லெடுக்க வேண்டும்.
கங்கையில் நீராட்டிக் கொண்டு வர வேண்டும்.
தமிழைப் பழித்த வடநாட்டு மன்னர்கள்
கனகனையும் விசயனையும் கைது செய்ய வேண்டும்
கனக விசயரின் முடித்தலையில் வைத்துக்
கல்லினை இங்கு நாம் கொண்டு வரவேண்டும்.
கண்ணகிக்கு அக்கல்லில் சிலைவாடிக்க வேண்டும்.
செங்குட்டுவன் சொன்னார், தளபதியாரே சரியாகச் சொன்னீர்கள்.
படைபுறப்பட்டும். கனகனையும் விசயனையும் போரிலே வென்று
கல்கொண்டு வர நானும் வருகிறேன். அமைச்சரே வடநாட்டு மன்னர்க்கு
இப்பொழுதே ஒலை அனுப்புங்கள். படையுடன் வருகிறேன் திறை
செலுத்த வேண்டுமென்று.

பாட்டு: கண்ணகிக்கும் கோயில்கட்டி விழாவெடுக்க வேண்டும்
கண்ணகிக்குக் காவியம் படைத்திடவும் வேண்டும்
சாத்தனாரும் இளங்கோவும் காவியத்தைப் பாட
அமைச்சரே கோயிலைக் கட்டுவிப் பீரே
கண்ணகி சிலைக்கு நான் கல்கொண்டு வருவேன்
காரியத்தை இப்போதே தொடங்கிட வாரீர்
என்று சொல்லி மன்னன் புறப்பட்டான்.

உதவி: ஒரே நேரத்தில் மூன்று பணிகள் அடையப்பா செங்குட்டுவன் வீரரதி
வீரன்தான்.

முதல்: கண்ணகி சிலைக்குக் கல்கொணர்தல் மன்னன் பணி, கோயில்
கட்டுதல் அமைச்சர் பணி, கண்ணகிக்கு காவியம் பாடுதல் புலவர்
பணி.

புலவர் சாத்தனாரும், இளங்கோவும் காவியம் பாடுதல் பற்றிக்
கலந்துரையாடினார்கள். கண்ணகிகதை சோழநாட்டில் தொடங்கிப்
பாண்டி நாட்டுக்கு வந்து சேரநாட்டில் முடிந்த கதை ஆதலால்

மூன்று தமிழ்நாட்டையும் மக்களையும் கலை, சமயம், பண்பாடு, அரசநீதி எல்லாம் பாடவேண்டும். இளங்கோவே நீங்கள் சேரநாட்டு இளவரசராயிருந்து துறவியானவர். கலை நுணுக்கங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்.

பாட்டு: முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கும் உரியது
அடிகள் நீரே பாடவேண்டும்
என்றார். இளங்கோவும் சம்மதித்தார். பாடத் தொடங்கினார்.

பாட்டு: அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாவதும்
உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் போற்றலும்
ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டிடும் என்பதும்
கூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாக
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யும்
என்று கண்ணகி காவியத்தை இளங்கோ பாடச் சாத்தனார் கேட்டு
மகிழ்ந்தார்.

உதவி: கண்ணகி காவியம் சிலப்பதிகாரம் எனப் பாடப்பட்டு விட்டது. கோயில்
கட்டுவேலை

முதல்: கோயில் வேலையும் கட்டி முடிந்தது.

உதவி: கண்ணகி சிலைக்குக் கல்லு

முதல்: வடநாட்டு மன்னர் கனகவிசயரைத்
பாட்டு திடமாகப் போரிட்டு சிறையும் பிடித்து
இமயத்தில் கல்லெடுத்துக் காங்கையில் நீராட்டி
கனகவிசயர் தலையிலே சுமப்பித்துக்
கல்லும் கொணர்ந்தான் சிலைவாடித்தார்

உதவி: அப்போ இனிக் கண்ணகி கோயில் திறப்புவிழாதான்

முதல்: உலகம் அறியக் கண்ணகி கோயில் திறப்பு விழாவுக்கு எல்லா நாட்டு மன்னர்களுக்கும் அழைப்போலை அனுப்பப்பட்டது.

பாட்டு: செங்கோட்டு மலையீது கோயிலும் கட்டி
இமயத்தின் கல்கொண்டு சிலையும் வடித்து
சிலப்பதிகாரக் காவியமும் படைத்து
சித்திரைத் திங்கள் பூரணை நாளில்
இத்தரை போற்றிடப் பெருவிழா எடுத்தான்

முதல்: கண்ணகி கோயில் நாளணி விழா அழைப்பை ஏற்று சோழ, பாண்டிய மன்னர்களும், குடகுநாட்டுக் கொங்கரும், மாளுவ, தேசத்து மன்னர்களும் கடல் கடல் இலங்கைக் கயவாகு மன்னனும், நாட்டிலுள்ள பெருமக்களும் வந்து கூடினர். கண்ணகி தெய்வமானதைக் கண்ட செங்கோட்டுமலைக் குறவர்கள் தங்கள் குலவழக்கப்படி குன்றக்குரவை பாடி ஆடினார்கள்.

பாடல்: தென்னவன் தீதிலன் தேவர்கோன் தன் கோயில்
நல்விருத்தாயினன் நான் அவன் தன்மகள்
வெல்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு நான் அகலேன்
என்னோடும் தோழியீர் எல்லீரும் வம்மெல்லாம்

வஞ்சியீர் வஞ்சி இடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி ஆயத்தீர் எல்லீரும் வம்மெல்லாம்
கொங்கையால் கூடல் பதிகிதைத்துக் கோவேந்தை
செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
என்று பாடிக் குன்றக்குரவை ஆடினார்கள்.

உதவி: சேரன் செங்குட்டுவன் தான் கோயில் திறை நீக்கம் செய்திருப்பான்

முதல்: ஆமாம் பன்னாட்டு மன்னர்களும், பாவலர்களும், மந்திரி பிரதானிகளும், எண்ணில்லா மக்களும் கூடியிருந்த கண்ணகி கோயில் முன்றிலிலே நின்று செங்குட்டுவன் வேண்டுகல் செய்தான்.

பாட்டு: சோழவள நாட்டினிலே கண்ணகியாய் பிறந்து
பாண்டிநன் நாட்டினிலே கற்புக் கனலாகி
சேரநன் நாட்டினிலே பத்தினித் தெய்வமாய்

பாரெல்லாம் வணங்க வந்த தேவியே உனைத் தொழுவோம்
கோயில் எடுத்தென்றும் கும்பிடுவோர் தங்களுக்கு
நோய் நொடிகளின்றி காத்திருவாய் தாயே நீ

உடனே சிலை வடிவில்ருந்த பத்தினித் தெய்வத்தின் கண்களும்,
வாயும் திறந்தன. பத்தினித் தெய்வம் எல்லோர்க்கும் வாக்களித்தாள்.

பாட்டு: எந்தெந்த நாட்டினிலே யார்என்னைத் தொழுதாலும்
அந்தந்த இடங்களிலே வந்தவர்க்கு அருள்புரிவேன்
என்கதையைப் படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் யாவரையும்
முந்திவந்து காத்திருவேன் காத்திருவேன் காத்திருவேன்
என்று அருளிச் செய்து கண்கள் மூடி மீண்டும் சிலையானாள்.
உதவி: கற்சிலை பேசியது அதிசயமாக வல்லவா இருக்கிறது.

முதல்: அதிசயமல்ல அதுவே நிஜம். வந்து நின்ற மன்னர்கள் ஒவ்வொருவரும்
பத்தினித் தெய்வத்தின் முன் வீழ்ந்து வணங்கித் தங்கள் தங்கள்
நாடுகளில் பத்தினித் தெய்வத்திற்குக் கோயில் கட்டி வழிபடுவதாகச்
சங்கற்பம் செய்தார்கள். இலங்கையிலே இருந்து சென்ற “கடல்கூழ்
இலங்கைக் கஜபாகு மன்னனும் தான் கண்டியிலே பத்தினித்
தெய்வகோட்டம் அமைத்து ஆடிப்பூரணையில் பெருவிழா எடுப்பதாகச்
சங்கற்பம் செய்தான்.

உதவி: அதுதான் கண்டியில் பத்தினித் தெய்வத்துக்கு ஆடிப்பூரணையில்
நடக்கும் பெரகராவோ.

முதல்: அதுவேதான். சந்தேகமில்லை.
எல்லார்க்கும் கேட்க வான்வழியே பத்தினித் தெய்வத்தின் வாக்குக்
கேட்டது.

உதவி: அது என்னவாக்கு

முதல்: உத்தமப் பெண்களைப் பத்தினியாய்ப் போற்றிடுவீர் என்ற வாக்குக்
கேட்டது.

உதவி: கண்ணகிக்குச் சேரன் செங்குட்டுவன் செய்த கற்கோயிலைப் பற்றி
சொன்னீர்தன் சேரன்தம்பி இளங்கோ செய்த சொற்கோயிலைப் பற்றிச்
சொல்லவில்லையே.

- முதல்: இளங்கோவின் சொற்கோயில் சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி சொல்லாமல் விடுவேனா.
- பாட்டு: பாவடிகள் தேன்வடியப் பாடுமிளங் கோவடிகள்
பாடிவைத்த சொற்கோயில் அதுதமிழின் பொற்கோயில்
முத்தமிழின் வித்தைநிறை மூலமுதற் பெட்டகமாய்
இத்தலத்தில் தமிழர்தலை நிமிரவைக்கத் தக்கதமிழ்
மக்களின் வாழ்வில் மலர்ந்து தமிழ் மண்ணில் எழுந்தகதை
தமிழ்மக்கள் பண்பாடு கலைசமயம் வாழ்வுமுறை
அமிழ்தான தமிழினிலே ஆனசிலப்பதிகாரம்.
- உதவி: சிலப்பதிகாரம் எங்கள் தமிழ் மண்ணில் வாழ்ந்த தமிழர் பண்பாடு
பாடும் தமிழ்ப் பேரிலக்கியம் என்று சொல்லுங்கோ.
- முதல் பாட்டு: சிலப்பதிகார நாயகி கண்ணகி
பத்தினித் தெய்வமாய்
பாரினில் மலர்ந்தகதை
கேட்டவர் எல்லோருக்கும்
மக்களாம் மங்களாம் மங்களாம்.

சிலப்பதிகார அறவுரை

தெய்வம் தெளிமன் தெளிந்தோர்ப் பேணுமன்
பொய்யுரை அஞ்சுமன் புறஞ்சொல் போற்றுமன்
ஊன்ஊண் துறமன் உயிர்க்கொலை நீங்குமன்
தானம் செய்ம்மன் தவம்பல தாங்குமன்
செய்நன்றி கொல்லன்மன் தீநட்பு இகழ்மன்
அறவோர் அவைக்களம் அகலாது அணுகுமன்
பிறர்மனை அஞ்சுமன் பிழைஉயிர் ஒம்புமன்
அறமனை காமன் அல்லவை கடிமன்
கள்ளும் களவும் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் வீரகனில் ஒழிமன்.

— இளங்கோ அடிகள் —

ISBN 978-955-7973-02-9

